

S'Arenal

de Mallorca

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY. X NÚMERO 189 15 DE FEBRER 1990 PREU: 75 PTES.

Mapa social de Ciutat

ZONES SOCIALS

- Ciutat Antiga:** Barris petits amb bastant població, població molt envellida, nivell d'instrucció molt heterogeni, immigració alta o mitjana, demanda social alta o mitjana i molt alta, habitatges molt antics, de dimensió i ocupació heterogènia.
- Eixample:** Barris amb molta població, població envellida o madura, instrucció mitjana o alta, immigració mitjana, demanda social baixa. Habitatges nous, de dimensió gran o mitjana i ocupació mitjana.
- Barriades:** Heterogeneïtat pel que fa a la densitat, població jove o envellida (poden diferenciar-se dos grups), nivell d'estudis baix o molt baix, immigració alta o mitjana (dos grups), demanda social heterogènia. Habitatges nous o recents, de dimensió petita o mitjana i ocupació mitjana o alta.
- Zona Rural:** Poca població en relació a la dimensió del barri, població envellida o madura, instrucció baixa, immigració baixa, demanda social baixa, habitatges antics, grans o petits i amb ocupació mitjana.
- Zona Turística:** Poca població en relació a la dimensió del barri, població jove o envellida (poden diferenciar-se dos grups), nivell d'instrucció baix o mitjà, immigració molt alta, demanda social mitjana o baixa. Habitatges nous o recents de dimensió petita i amb ocupació mitjana o baixa.

Zona Residencial: Molta heterogeneïtat en els barris que componen aquest grup.

Llucmajor

Aprovats els pressuposts de 1990

El passat divendres, dia 2 de febrer, tingué lloc la reunió informativa a l'Ajuntament per donar compte dels pressuposts i projectes per a 1990.

La reunió va ser presidida pel batle, Joan Montserrat, i hi assistí un nombre públic. També hi eren presents els responsables de les diverses àrees de gestió, els quals desglosaren les partides respectives de cada àrea.

Domingo Aguiló, president de la comissió d'Hisenda, afirmà que "són uns pressuposts que es van fent des del mes d'octubre i que durant aquest mateix mes seran dits a sessió plenària".

El total dels pressuposts pugen a 1.182.764.118 pessetes i tot sembla indicar que seran aprovats a pesar de les probables objeccions que

presenti l'oposició.

No hi ha massa novetats respecte dels pressuposts de l'any anterior, fins i tot són un poc inferiors als que s'esperava. Amb la revisió del cadastre han pujat alguns impostos, però per altra banda n'han desaparegut d'altres.

Un 20 per cent dels pressuposts es dedicarà a Serveis Socials. Se seguirà endavant amb el projecte de remodelació de la primera línia de S'Arenal. Es destinarà una partida a les obres del camp municipal d'esports de S'Arenal.

El tinent de batle d'Urbanisme, Tomàs Garcias, va fer especial esment del capítol de despeses fixes, aclarint que "els pressuposts mantenen una estreta relació amb els de l'any passat ja que hi ha moltes obres començades que s'han d'acabar".

DISCO SHOW

De dimarts a dissabtes a partir de les 10' 30

DUO ADDAGGIO

Divendres y dissabtes

GRAN ORQUESTRA MANHATAN i els seus «mariachis»

Carretera de S'Arenal, entre els Balearis 2 i 3. Tlf: 263858. Can Pastilla.

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00)	727643-727644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de S'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	755440
Associació d'Hotelers	267654. Fax: 491012

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Taxi	263745-263538
Parròquia	263265
Aigua potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampol	264193
Servici Municipal d'aigües SOGESUR	262493

S'Arenal de Mallorca

Aquest periòdic surt cada quinze dies. Se pot trobar als quioscos de S'Arenal, Can Pastilla, Es Coll, Son Ferriol, Llucmajor i Sant Jordi. Subscriviu-vos-hi

BOLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 900 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al Camí

Camí de les Pedreres, 132, s'Arenal

Ens va entrant molta por

Ningú s'haguera pen-
/sat
es temps com ens va
/vengut,
n'és com un carro trabuc
que fa es treball capgi-
rat.

Lo vell s'ha olvidat,
nos ha entrat es moder-
/nisme
que nos crea molt com-
/flicte
a gent d'avançada edat.

I per donar un exem-
/ple
motius vos exposaré
que en el major dóna

/pena
no anar tranquil pel ca-
/rrer.

Cotxe va i cotxe ve
i ses motos que fan fla-
/mada:
tota vorera ocupada
i a qualcun lo hi deixen
/fer.

I encara anirà aug-
/mentant
se pot dir de cada dia:
ningú a s'economia
l'anirà defensant;
el jove va disfrutant
gastant lo que féu son
/pare
i ses joies de sa mare
les anirà empenyant.

Quina esperança ten-
/drà
es Govern de sa nació?
Molt jove du s'intenció
de no voler treballar.
Ell mira de capejar
es temps per no passar
/pena;
mourà molt grossa es-
/quera
i dirà: M'heu d'ajudar.

Quan acabarà es do-
/blers
que son pare los suà,
se tirarà a robar

avui és es gros procés:
de lo que troba fa es feix
per menjar o vendre-ho,
avui a aquest factor
s'hi ha posat interès.

S'autoritat considera
que ho fa per necessitat
si sis mil duros ha robat,
es fet no tindrà cap
/pena
i si emplea sa manera
d'es mobles es destros-
/sar,

se lo té que perdonar:
un dement se'l conside-
/ra.

Altres temps dins page-
/sia,
tractant de finca tanca-
/da,

porcs i xots allà es posa-
/va
per menjar lo que hi
/havia.

S'animal engreixaria
de lo que s'hagués de
/perdre:
tothom anava alerta
per salvar s'economia.

Pocs casos se varen
/dar
que faltà un animal
son amo anava a jornal
en aquell temps s'usar,
després de feina acabar,
anava cap a sa tanca
i molt de gust ne passa-
/va
s'animalet contemplar.

Solia seleccionar
es porc que li agradava
en ell s'imaginava
es quilos que pot pesar;
ell pensava en so matar
i d'ell fer-ne sobrasa-
/des;
ho feien ses moltes
/cases
per poder espipellar.

També tenien gallines

que a sa tanca pastura-
/ven:
es petit hortet grataven
per menjar cucs i formi-
/gues,

allà hi voletjarien
una sèrie de coloms:
eren ses inspiracions
que ses persones te-
/nien.

Curolla per s'obrer era
tenir sa tanca arreglada,
sortia qualche vegada
sa llocada venturera,
abaix de sa carxofera
sa gallina va covar
i an ses vint dies saltà:
molt gelosa estava ella.

Cap desgràcia succeí
anant a peu a sa tranca.
Molta de gent se trobava
posant-se a discutir.
Molt d'interès va tenir
ses coses seleccionar
per més rendiment

/donar
aquest ambient existí

Però anam avançant
diu sa nostra direcció:
se gasta molt de milló
en sos mandos canviant;
amb una lluita constant
per mirar de comandar,
cap d'ells no hi posarà
es duro que té guardat.

I es poble embadalit
quan sent aquell xerra-
/dor:
defensaré sa Nació
i obriré un nou camí
a on pugui viure-hi
sa gent sense passar
/pena,
nos prepara sa ratera
per a tots tancar-nos-hi.

I aquell tancat d'ame-
/tlers
que era un jardí hermós
ha perdut es seus va-
/lors,

tot ha anat an es bordell.
No queda porc ni anyell
ni gallina per gratar,
tampoc coloms veus
/volar,
ses parets que fan por-
/tell.

Tu penses tenir-ho bé
perquè ja t'han assaltat
amb clau i bon ferrollat
sa porta seguritat té,
es porc hi engreixaré
per un dia matar-lo
i quan vas a cercar-lo,
un altre va esser es pri-
/mer.

Ses gallines que cui-
/daves
i aquell esbarts de co-
/loms

duies ses il·lusions
a matar-los ne compta-
/ves;
totes ses portes tanca-
/des

i cap animal existent;
avui això és corrent,
un se mor d'enrabiades.

I no vagis tu avisar
d'es fet que t'ha passat,
a sa nostra autoritat
cap interès posarà.
Es Govern li senyalà
es servici que ha de fer
ha de guardar es corter:
ses ordres ha d'acatar.

Com que va tant aug-
/mentant
avui sa gran dolentia,
s'hi tancaven cada dia
tots aquells qui van ro-
/bant,

nos anirien faltant
ses noltres tans gran
/presons.

Serien complicacions
i, molts los van perdo-
/nant.

Climent Garau i Salvà
3-2-1990

GIMNÀS · JUDO · TAEKWONDO
MANTENIMENT · CULTURISME

TLFS.: 263112 - 263834

PISCINES · SOLÀRIUMS · TOBOGANS

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de la Comarca de s'Arenal. Edita: Associació de Veïns. Director: Mateu Joan i Florit. Depòsit Legal PM-473-80. Imprimeix Hora Nova, S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 132 - Apartat de correus 124 - 07600 - s'Arenal de Mallorca. Telèfon: 265005. FAX 269941

Braç de gitano (segona part)

Nosaltres ara direm tot el que *Interviú* va amagar:

1) GENOCIDI LINGÜÍSTIC: Exemples: 6.IV.1989: jove indígena detingut per la policia espanyola per haver xerrat en mallorquí (28); 20.IV.1989: la Direcció Provincial de Treball depenent de l'administració colonial, rebutja un escrit per estar redactat en català (29); 22.IV.1989: atemptat contra el repetidor de TV3 instal·lat a la serra d'Alfàbia. Després d'esser detingut com a màxim sospitós el falangista Jaime Martorell, l'expedient judicial va desaparèixer de les dependències del Jutjat, això després que el jutge espanyol, Angel Santiago Martínez, l'hagués posat en llibertat condicional (30) etc.

2) ESPOLIACIÓ ECONÒMICA: Exemple les declaracions del President Canyelles: "Ens demanen solidaritat, però són incapaces de reconèixer que les nostres peculiaritats ens converteixen en una regió de 7 milions d'habitants, en lloc del 700.000 que ens atribueixen de dret, i per tant amb una mancança absoluta d'infraestructura proporcional" (31). Emili Valdero: "Catalunya (Principat) aporta cada any gairebé un 18'9% del total dels recursos fiscals de l'Estat espanyol. (...) de cada 100 ptes que li paguem a Espanya només se'n queden 40 a Catalunya" (32).

3) MENYSPREU POLÍTIC: Exemple: Les inundacions que dia 5 de setembre 1989 varen causar tres morts a Porto Colom i mils de milions de danys en infraestructura viària, a l'agricultura i a l'hoteleria, just varen motivar les següents declaracions: Rosa Conde (portaveu del Govern espanyol): les inundacions "no han sido peligrosas, aunque sí molestas y dañinas" (33), José Barrionuevo (Ministre de Turisme): les inundacions han estat "un percance de temporada" (34).

DEPREDACIÓ CULTURAL: Exemple: Madrid ha descartat definitivament la proposta de retornar a Mallorca part del "legat Miró" que va obtenir en concepte de compensació del deute tributari de l'impost de successions per la seva mort i per compensació igualment de l'impost sobre la renda de les persones físiques deguda pels hereus del pintor (35).

En resum, Espanya discrimina la nostra cultura, ens balda a impostos, ens espampola els doblers, saqueja els nostres béns culturals ja siguin les pintures de Salvador Dalí o de Joan Miró i quan necessitem la seva solidaritat, com ha estat en el cas de les inundacions, se'n fot de tots nosaltres i ens envia allà on no hi plou. ¿Va parlar de res d'això *Interviú*? Ca, ben alerta! Per favor! Res de tot el que acabam d'enumerar no té la més mínima importància per als colonitzadors. Els tallanassos d'aquesta maleïda revista ho tenen molt clar. Segons ells, els mallorquins els hauríem d'estar molt agraïts ja que sinó sembla que tots seríem uns morts de fam i encara viuríem a les coves de Xorriego. Nosaltres sabem la diferència que hi ha entre un colonitzador i un immigrant i ha de quedar clar que combatrem a peu i a cavall, de nit i de dia fins a la mort, individus com Concepción Forcadé que menteix a la descosida quan afirma: "el catalán como asignatura suspendida se lleva la palma" i no en canvi persones que han expressat la voluntat d'integració com Angel Olmos: "abogado oscene residente en la isla, está a favor de la cultura mallorquina y del idioma de la isla: "El peninsular que no lo hable, que se espabile. Lo mismo que cuando viajan al extranjero. Yo procuré comprender rápidamente la lengua autóctona".

L'arma més econòmica per subjugar les colònies ha estat sempre la d'incitar les divisions tribals i combatre un indígena amb un altre indígena. Estroncar l'espiral d'autoodi que retroalimenta les interminables baralles de negres és una tasca titànica ja que ens trobam davant actituds visceralis que emergeixen del subconscient més arrelat. 270 anys de colonització espanyola han calat molt fondo i ara impregnen gairebé la totalitat del teixit social de la tribu. Mai de mai, però, s'ha de recórrer al fatalisme per explicar el comportament submís, vergonyant i autolesiu d'un oprimí. Tanmateix, que existeixin Jaime Martorell, Santiago Miró (autor del reportatge) o que el novel·lista Juan Marsé hagi afirmat que "No me interesa un carajo el tema de la autodeterminación. Los nacionalismos me los paso por el culo además de cualquier color" (36), són proves sefaents que sempre és més perillós el majordom que el senyor, és més sanguinari el capatàs que l'amo. No fa moltes setmanes hem pogut veure a les pantalles de TV el film mediocre, cristià i de cartó pedra, "The ten commandments" (37). De tots els personatges que hi intervenen, el més destacable, per sinistre, polissó i mesquí, és el de Tatan: l'hebreu capatàs d'esclaus, interpretat per Edward G. Robinson, que davant les dificultats sembla la divisió en benefici dels egipcis. La vida quotidiana ens forneix constants exemples de les picabaralles d'esclaus. Una de les darreres, per exemple, la polèmica sobre inseguretat ciutadana entre el batle de Ciutat (Ramon Aguiló) el virrei (Gerardo Garcias), els comerciants i la premsa forastera de Ciutat, sobretot *Ultima Hora* - *Baleares*. Per cert, ja és hora que algú expliqui les raons ocultes que han provocat la

José Barrios

UN FORASTERO
EN MALLORCA

NOVELA

Encara avui parlar obertament dels GITANOS I FORASTERS és tabú i molts mallorquins tan sols gosen xerrar-ne amb persones de confiança. A mesura que es perdi la por, novel·les com la de José Barrios (1980) seran objecte d'estudis i anàlisis minuciosos.

guerra entre el grup editorial Pedro Serra i l'Ajuntament presidit per Ramon Aguiló. És increïble comprovar com mallorquins amb mallorquins es fan la punyeta i es passen la pilota, mentre la metròpoli que és el principal culpable roman impune a la penombra. Perquè, és clar: Qui és el responsable de l'actual Codi Penal? Madrid. Qui comanda les forces repressores, jutges i policies? Madrid. On van els nostres impostos? A Madrid. Qui fomenta el trasllat a les colònies de tota la xoriçada que emprenya dia si i altre també? Madrid. Ho tornarem repetir de bell nou: el pitjor enemic d'un negre és un altre negre. Per això Rovira i Virgili l'any 1921 ja parlava d'aquests senyors que "representen el paper d'aliats indígenes del centralisme" (38) i fa poc Víctor Castells ha escrit: "L'astúcia del colonitzador compta amb el concurs valuós de ressentits, venuts, caragrats i oportunistes" (39).

Ben mirat, l'article d'*Interviú* té un caire molt positiu que ens ha de servir d'esperó. D'entre els punts profitosos podem destacar: 1) Contribueix a unir els indígenes i a restituir els llaços entre el món econòmic, polític i cultural de la societat colonitzada: "La universidad de Palma rechazó el nombramiento de Tuñón de Lara como doctor "honoris causa" porque no hablaba catalán y no estaba integrado en la isla. Ceta fue nombrado por los pelos. Y otros fueron sencillamente despreciados. En cambio, mallorquines como el hostelero Gabriel Escarrer se le nombró, sin ningún reparo y con todos los apoyos, doctor por ser y hablar mallorquín". 2) Ajuda a rompre el mite fals de l'illa polinèsia de la calma i és una advertència seriosa a la metròpoli que quelcom profund està canviant dins l'ànim, de cada dia més bel·licós, dels negrets: "La tradicional tolerancia de antaño termina por desaparecer, al suspender al niño por no aprobar el catalán, al no aceptar al trabajadores castellano que no habla mallorquín y al castigar, de alguna manera, al profesor que no utiliza la lengua autóctona como signo de comunicación isleña". 3) Definitivament treu a la superfície el veritable tema espinós que era fins avui tabú: mallorquí - foraster, i deixa a segon terme la maniobra de distracció mallorquí - català que ja només defensa el negret del Domund Tolo Güell. En fi, la publicació d'aquest reportatge a la llarga ens ha fet un favor immens perquè, com va dir Rovira i Virgili: "Fins i tot quan ens ofenen i ens agreugen, aquells senyors fan un reconeixement implícit de la personalitat integral de Catalunya" (40) i "Com més criden allà dalt, més a prop estarem de la nostra definitiva victòria" (41).

El Govern espanyol del PSOE amb les declaracions amenaçants contra el dret d'autodeterminació, ens ha recordat que vivim sota un règim de llibertat vigilada. Exhibir el renou de sabres i el perill del colpisme militar és indigne. Tots els partidaris de treure els tancs contra el poble de Catalunya convé que no oblidin la dita colonial que assegura que tota agressió consolida l'esperit d'emancipació: Frantz Fanon: "Les repressions, lluny de rompre l'impuls, afavoreixen l'avanç de la consciència nacional" (42). Gorbaxov quan ha enviat els tancs a Bakú, capital de l'Azer-

Braç de gitano

baidjan, ha contribuït a cohesionar els àzeris. Per descomptat que si una cosa ha perjudicat molt Balears ha estat que Espanya gairebé sempre ens ha vençut a través de la divisió i amb la mà esquerra perquè, com va dir Guillem Forteza l'any 1931: "Tal vegada si el centralisme madrileny hagués emprat medis més violents de des-nacionalització espiritual, seria estada més viva en nosaltres la reacció regionalista" (43). Dia 29 de juliol de 1937, Manuel Azaña, president de la II República i espanyol d'esquerres com Felipe González, no ho oblidem! va afirmar: "Una persona de mi conocimiento asegura que es una ley de la Historia de España la necesidad de bombardear Barcelona cada cincuenta años. El sistema de Felipe V era injusto y cruel, pero sólido y cómodo. Ha valido para dos siglos" (44). Posats a fer números, si a 1937 n'hi sumam 50, ens queda 1987. Això vol dir que, si es compleix el raonament d'Azaña, el pròxim bombardeig de Barcelona no és lluny. Que ningú no s'estranyi, doncs si durant la dècada dels noranta succeix quelcom semblant ja que la persona que ho ha dit no és un no ningú sinó un president d'Espanya. Per si de cas, a nosaltres, Felipe González, ens mereix la mateixa confiança que Deng Xiaoping, el màxim dirigent xinès que va ordenar a les tropes obrir foc contra la multitud indefensa que dia 4 de juny de 1989 demanaven llibertat a la plaça de Tiananmen. Quinze anys de mig poder dir les coses (1975-1990) han servit per demostrar que la guerra de 1936, mal coneguda amb el nom de civil, va esser un capítol més de la llarga guerra d'Espanya contra els moviments nacionalistes de les colònies resorgits amb la Renaixença. L'any 1936 Espanya va saber presentar el conflicte davant l'opinió internacional com un assumpte de dretes i esquerres quan en realitat era un conflicte colonial. Avui això ja no és possible i no existeixen un Hitler o un Mussolini disposats a fer guanyar la guerra a Madrid. És significatiu! Gairebé sempre que Espanya ha derrotat Catalunya ho ha hagut de fer amb el suport de les potències mundials del moment: França l'any 1715 i Alemanya i Itàlia l'any 1936.

MALLORQUINS!

HOMES I DONES DE RAÇA VALENTA I MIRADA INTREPIDA!

Ja n'hi ha prou d'acotar el cap i calar la mirada! Ja està bé de renúncies constants, de claudicacions sistemàtiques! No més lligues toves! No més pardals arrufats! L'Arxiduc Lluís Salvador va escriure sobre l'indígena illenc: "La pusil·lanimitat i una manca de confiança en les pròpies capacitats els impedeix fer-se respectar en públic de paraula o per escrit" (45). Bé idò, ha arribat l'hora de fer-nos valer! Digem-ho amb totes les lletres i amb majúscules d'apoteosi crepuscular: INDEPENDÈNCIA D'ESPANYA I INTEGRACIÓ A L'EUROPA DE LES NACIONS! Gabriel Canyelles, segons *Interviú* "dió marcha atrás". Nosaltres NO! Nosaltres ja no farem mai anques enrera. Amb entusiasme delirant, a so de bombos i platerets tallam amarres, amollam veles i enfilam proa cap a Europa.

JAUME SASTRE

NOTES.- (1) Santiago Miró, "Isleños y forasters cercados por el mar, separados por el idioma", *Interviú* núm. 706 (20.XI.1989) pp. 34-38. (2) Braç de gitano: "Peça de pasta de congre de forma llarguera i de gruix semblant al d'un braç d'una persona", *Diccionari Alcover-Moll*, Palma 1975, Vol. II, pàg. 641. (3) S'Arenal de Mallorca I.XII.1989, pp. 3-5. (4) *Gran Enciclopèdia Catalana*, ed. 62, Barcelona 1970, Vol. II, pp. 76-83. (5) Llorenç Capellà, "Mallorca i el món obrer", ed. Moll, Palma 1977, pàg. 75. (6) GEC ob. cit. pàg. 80. (7) UH 6.VI.1989. (8) DM 9.V.1989. (9) Gabriel Escarrer, "Pensando en el futuro del turismo balear", DM 19.XI.1989. Traduit al català. (10) D16 8.I.1990. (11) D16 24.XII.1989. (12) Antoni Rovira i Virgili, "Traete de captaires" (1922), recollit dins "Catalunya i Espanya", ed. de La Magrana, Barcelona 1988, pp. 193-194. (13) D16 15.I.1990. (14) Vegeu, per exemple "Xafardaries", S'Arenal de Mallorca (15.VIII.1989), pàg. 4 i l'article reproduït de Janer Manila. (15) Llorenç Capellà, ob. cit. pàg. 78. (16) Albert Memmi, "Retrato del colonizado", Cuadernos para el diálogo, Madrid 1971, pàg. 111. Traduit al català desde la versió espanyola. (17) Id. id. pàg. 125. (18) Balears 26.XII.1988. (19) Llorenç Capellà, ob. cit. pàg. 186. (20) Id. id. pàg. 184. (21) Albert Memmi, ob. cit. pàg. 133. (22) Elizabeth Dean, "Historia en blanco y negro. Análisis de los manuales escolares en Sudáfrica", ed. del Serbal, Barcelona 1984, pàg. 111. (23) Elías Ceballos i d'altres, "Lengua española FPI", ed. Luis Vives, Zaragoza 1985, pàg. 24. (24) *Interviú*, ob. cit. (25) Antonio Tarabini, "Jo, també, som foraster", DM 5.II.1988. (26) Camilo José Cela, DM 20.X.1988. (27) A. Rovira i Virgili, ob. cit. pàg. 325. (28) UH 15.IV.1989. (29) Balears 20.IV.1989. (30) UH 8.IX.1989. (31) Balears 14.IV.1989. (32) Emili Valdero, FNEC-Econòmiques-UB. Revista *Fórum*. Vid. S'Arenal de Mallorca (15.XI.1989) pàg. 28, Amics de Joan Ballester i Canals. (33) D16 9.IX.1989. (34) Balears 9.IX.1989. (35) DM 4.III.1989. (36) *Tiempo* (15.I.1990), núm. 402, pàg. 11. (37) "The ten commandments" (1956) dirigit per C.B. de Mille. (38) A. Rovira i Virgili, ob. cit. pàg. 152. (39) Víctor Castells, "L'astúcia dels colonitzadors", dins "Serà el 1992 l'any de la independència de Catalunya?", DEAPP (Difusió escrita Associació Practicants Psicoestètica), Barcelona 1989, pàg. 148. (40) A. Rovira i Virgili, ob. cit. pàg. 137. (41) Id. pàg. 244. (42) Frantz Fanon, "Les damnés de la terre", Traduit al català des de la versió espanyola "Los condenados de la tierra", FCE Mèxic 1963, pàg. 64. (43) Guillem Forteza, conferència donada a la sala d'Actes de l'Orfeó Mallorquí 26.XII.1918. Reproduïda per Anselm Llull (Gori Mir) a "El mallorquinisme polític 1840-1936", Vol. II, pàg. 27. (44) Manuel Azaña, "Memorias políticas y de guerra", Ob. Complt. Vol. IV, ed. Oasis, Màxic. (45) Arxiduc Lluís Salvador, "Die Balearen", ed. SaNostra. Vol. IV, Palma 1985, pàg. 181.

Els mallorquins

Gabriel Janer

En diverses ocasions he sentit a dir que Mallorca seria una terra extraordinària per viure, si no fos que hi ha massa mallorquins.

Hom atribueix la sentència a uns forasters. (Ací diem forasters als que parlen foraster, per distingir-los dels catalans, dels valencians, dels menorquins, dels eivissencs i, modernament, dels estrangers).

Diuen, doncs, que en certa ocasió, uns immigrants forasters afirmaven que Mallorca seria la millor terra del món, si hom podia treure fora els mallorquins.

Una amiga meva de Pollença m'explicà una anècdota que succeí al Port fa dos o tres anys. Allà hi acudeix a estiuejar gent forastera, alguns d'ells militars que habiten a la residència de la base naval. Diuen que la jovenalla parlava dels projectes nocturns, d'allò que farien l'endemà a la nit... Algú insinuà:

—“¿Nos vemos el sábado?”

I un altre va respondre:

—“No, el sábado no salgo, que bajan los de la aldea.”

Els de l'aldea eren els pollencins, que varen sentir-se ferits, però que reaccionaren burlant-se d'aquella gent tan estufada.

Avui a la platja m'ha succeït quelcom de semblant i, segurament, ha estat aquest fet que m'ha mogut a escriure la petita crònica que el lector té entre les mans.

Una senyora madrilenya cridava:

—“Oye Luis, ¿quién fue que nos dijo en Madrid que, si íbamos a veranear a Mallorca, encontraríamos demasiados mallorcos?”

El marit responia que no recordava amb exactitud qui els ho havia dit, però ella insistia i assegurava que els havien advertit que trobarien massa mallorcos, a l'illa, i, potser no se n'havien acabat de fiar, i ara havien descobert que qui els avisava tenia raó...

Els mallorcos érem nosaltres: els fills, la meva dona, jo, les quatre veïnes, la madona de la botiga, mallorcos tots i sobers...

Aquest article de Gabriel Janer Manila publicat al diari *Avui* (17.VII.1988) és molt revelador per dos motius. Primer, perquè confirma la hipòtesi que som una colònia d'Espanya i segon perquè demostra que molts intel·lectuals indígenes (historiadors, escriptors, polítics...) no han sabut o no s'han atrevit a anar més enllà de la simple anècdota i explicar els fets des d'una òptica colonial. Si agafam la frase "Mallorca seria

una terra extraordinària per viure, si no fos que hi ha massa mallorquins" i la comparem amb la de Javier Mariscal de 21.I.1988: "Barcelona es maravillosa y horrible. (...) es horrible que haya tantos catalanes", ens dona tot plegat una frase digna de Pieter Botha amb l'única diferència que hem de substituir "Mallorca" per "Sudàfrica" i "mallorquins" per "negres".

Luis Cerdó: El missatge s'ha concagat

(Tercera part)

EL GONELLISME.-

El gonellisme no és un fenomen limitat a la llengua catalana. En la mesura que és una actitud tàctica que persegueix l'assassinat d'una cultura a través de mitjans subrepticis, es pot detectar igualment en el cas del gal·lec, el basc, l'asturià etc. Com a trets més importants destaquen:

1) Diferència de criteris.-

El pinxo espanyol, Camilo José Cela, fa pocs dies ha estat notícia per unes declaracions en contra de la normalització lingüística: "En el curso del acto, Cela criticó la política lingüística que realizan Cataluña, Galicia y el País Vasco, y dijo que la lengua no se gobierna por decreto. (...) puso reparos a la normalización de la lengua que pretenden las autonomías, por la simple razón -señaló- de que el idioma no se impone por decreto" (51). Segons Cela, el català, el basc i el gal·lec no es poden imposar per decret; l'espanyol, en canvi, sí que es pot imposar a les colònies. L'article de la Constitució espanyola de 1978 estableix una mesura racista i discriminatòria ben clara: tothom té l'obligació de conèixer-lo i el dret d'usar-lo. ¿Com poden dir Camilo José Cela, Antonio Alemany (52) etc. que "una lengua no se impone por decreto" si el BOE de dia 30 de desembre de 1989 (pàgina 40410) publicava el Reglament del Registre Mercantil que estableix a l'article 36: "Los asientos del Registro se redactarán en lengua castellana, ajustados a los modelos oficiales aprobados y a las instrucciones impartidas por la Dirección General de los Registros i del Notariado"? L'aplicació de diferents criteris es pot observar en moltíssims d'altres casos:

Català: Estimació / Espanyol: Obligació. Luis Cerdó ha dit: "es mallorquí només se salvarà el dia que s'estima per conservar-lo passi per damunt la comoditat" (53). L'apel·lació sentimental és evident. Segons Cerdó l'aprenentatge de la llengua indígena ha d'ésser fruit d'una opció voluntària, personal i desinteressada. Aplica, però, el mateix criteri a l'espanyol? Ha qualificat mai de "dictadura" i d'"imposició autoritària" el fet que el foraster sigui una obligació a les escoles? NO! El programa d'actuació de *Cultura en Libertad* recull la següent idea: "Tothom té dret d'aprendre o no aprendre una llengua" aplicada al català, però després no diuen el mateix de l'espanyol.

Negació del nivell estàndard. El gonellisme nega que la llengua nadiua tingui un nivell estàndard, una varietat supradialectal, present als mitjans de comunicació, a l'escola, a l'administració etc. Antonio Alemany ha escrit: "Hablen de una puñetera vez, los locutores de televisión como hablan en sus casas y en la calle y no en esta jerga acatalanada con que nos obsequian" (54). L'any 1972, Pep Gonella (A. Alemany) va arribar a demanar que a l'hora de decidir com s'havia d'escriure Andraitx, s'havia de consultar els andritxols: "Un día -un mal día- ets capdavanters desideixen que no s'ha d'escriure Andraitx, i sense parlar-ne una mica amb sos andritxols -que son naturalment, ets que mes hi tenen a dir- l'leven sa lletra que molesta an ets "saviis" i... s'ha acabat. (...) tots aquests barats los han fet sense consultar o demanar parer an ets veïnats" (55).

Els espanyols, amb el gonellisme, apliquen a la llengua catalana tot el contrari que apliquen a la seva llengua. ¿Han propugnat mai Alemany i Cerdó que es faci un referèndum a la població de Madrid per decidir si han d'escriure *Madrid, Madrid, Madrid o Madrid*? NO!

Continuem amb el cas de l'espanyol. Al llibre d'Angel Rosenblat, *El castellano de España y el castellano de América* (56), llegim que dins el domini lingüístic del castellà a la Península Ibèrica, això és, sense comptar amb Sudamèrica, s'han registrat de les paraules següents totes aquestes varietats:

ALBARICOQUE (31 mots sinònims): *albéchigo, albarillo, damasco, mayuelo, pesco o piesco, tonto* etc.

CADILLO (228 mots sinònims): *abrojos, cardos, erizos, matasuegras, novios, enamorados, amores* etc.

VAINA dels llegums (140 mots sinònims): *vaina, jaruga, bagueta, cascabillo, casulla, gárgola, hollejo, calzón, frejones*, etc.

SAPO (18 mots sinònims): *escuerzo, rano, ponzoño, gusarapo, bufo*, etc.).

CUCARACHA (15 mots sinònims): *cajarra, coriana, chopa, panarola*, etc.

MARIQUITA (240 mots sinònims): *bichito de luz, mariposita de luz, abuelita, cochinilla, coca o coquita, maestrilla, pastorcita*, etc.

AZADA (133 mots sinònims): *zuela, arzueta, legón, león, zacho, cavona, escardilla, garabato*, etc.

COLCHA (28 mots sinònims): *cobertor o cobertera, cubrecama, tapadera, tendido, jarapa, recel*, etc.

BIZCO (63 mots sinònims): *birollo, bisajo o bischojo, guñao, mirola, malmira, miracielos*, etc.

EMPUJAR: (més de 50 mots sinònims): *arrempujar, ambutar, antuviar, emboticar, achuchar, empear*, etc.

Ara és el moment de preguntar: com tracten aquesta qüestió els llibres de text de *Lengua española*? Per ventura els locutors de TVE utilitzen les modalitats corresponents a la seva comarca d'origen i en lloc de dir *empujar* diuen *ambutar*? Heu sentit dir que els extrems, per exemple, qualifiquin els professors de llengua de "minorías convertidas en señores de horca y cuchillo en todo lo referente a la lengua hablada por el pueblo" (57) o parlen de "deliberada campaña de supresión de todas nuestras peculiaridades" (58) i de "sistemática, insistente, deliberada y fanática laminación de todas las modalidades, acentos y peculiaridades de nuestra lengua tal y como aquí la hablamos"? (59) Potser l'Estatut d'Autonomia de Murcia, Extremadura, Castilla-León, Madrid i Andalucía tenen un article que diu "Las modalidades andaluzas de la lengua castellana seran objeto de estudio y protección sin perjuicio de la unidad del Idioma"? Idò, absolutament NO!

L'any 1956, Dámaso Alonso deia tot alarmat: "La lengua está en peligro pavorosamente próximo... La misión académica es evitar que dentro de pocas generaciones los hispanohablantes no se puedan entender los unos a los otros, impedir que nuestra lengua se nos haga pedazos" (60). L'agost de l'any passat, el President de l'Associació Internacional d'Hispanistes, Elías L. Rivers, va afirmar: "Me parece estupendo que en el lenguaje oral se cultiven dialectos y registros diferentes". A continuació, però, afegia: "Hay que escribir claro, no en una jerga, para no limitar el público que pueda comprender el texto". Més amunt havia escrit el periodista que el va entrevistar: "Elías L. Rivers aboga por una unidad de lenguaje, de manera que un texto escrito en castellano sea comprensible por cualquier hispanohablante" (61). I és que ja ho hem dit: els colonitzadors espanyols volen per al català el que rebutgen per a la seva llengua. No fan un tractament igualitari sinó que apliquen sedassos i barems diferents en una clara demostració de racisme i discriminació. Qualsevol llengua d'una societat culturalment i tecnològicament avançada reconeix diferents nivells de llenguatge i registres: col·loquial, estàndard (parlat i escrit), científic etc. Per què no deixen aplicar això mateix al català, al basc, al gal·lec i a l'asturià? La resposta és molt clara. A hores d'ara els espanyols ja no s'atreveixen a reprimir obertament l'ús de la nostra llengua ja que això no faria sinó reforçar la consciència anticolonial. És per això que es dediquen a combatre-la per la via de la divisió i el localisme. Alemany diu que els locutors d'*Informatiu Balear* han de parlar exactament igual com parlen dins ca seva? Exigeix el mateix però a un locutor de la BBC o de TVE? NO! El gonellisme és un fenomen conegut, tot i que amb d'altres paraules, en el cas de l'asturià. Vegeu, per exemple, les següents declaracions de: Juan Benito Argüelles: "Este bable de estos señores es babilicida. Si se crea una sola variedad, hay que matar a todas las otras", Jesús Neira: "Lo de normalizar los bables es un desconocimiento total de lo que es una lengua. Las lenguas no las hacen las academias, ni los gobiernos. Todos respetamos y amamos los bables de nuestros padres y de nuestros antepasados. Pero lo que estan haciendo es una lengua nueva, muerta, que evita el nombre castellano de las cosas" (62).

Alemany, Cerdó i tota la gentussa que els fa rotlle, no s'han cansat d'insultar els professors, assessors

lingüístics, locutors etc. i els han dit de tot: *dictadors nazis, venuts, seguidors de Hitler, Stalin* etc. Igualment han parlat d'agressions normatives, d'atacs directes, d'atemptats, de censures radicals, d'imposicions catalanistes etc. Quan els han posat, però, entre l'espasa i la paret han començat a fer la farina blana: "Vull dir que tenc ben clar que hi ha d'haver una unitat ortogràfica i sintàctica bàsica i, som conscient que aquesta unitat obliga a sacrificar certes unitats regionals, fins i tot qualcunes que serien ben correctes des d'un punt de vista etimològic" (63), "Sa meva proposta és ben clara: Seguir ses normes fins allà on poguem (un 80 per cent, més o manco), fins que es dictadors se decidesquin a reformar ses normes" (64). Jes! I ara què passa? Preguntam nosaltres, és que Hitler, Stalin etc. només foren dictadors en un 20%? Com es poden dir aquestes paraules després d'anys i més anys de deliberada intoxicació? Per favor, realment Luis Cerdó és un cabronot que no té empena!

2) Manipulació barroera.-

Un altre tret destacat del gonellisme és la capacitat d'embullar, tergiversar i manipular els fets més evidents. La seva arma predilecta és la maniobra de la confusió

que afecta autors tant desapareguts com Mn. Alcover, com vius: Francesc de Borja Moll, Aina Moll o Josep A. Grimalt. Cerdó ja ho va dir ben clar: "hay que batallar con las mismas armas que el catalanismo" (65). Això és: el foc s'ha de combatre amb el foc i un negre s'ha de combatre amb un altre negre. Pep Gonella ja va voler enfrontar en Moll amb l'institut d'Estudis Catalans (66) i fins i tot amb el propi Alcover (67). Alemany i Cerdó han arribat a l'extrem de voler assimilar J.A. Grimalt. El primer, a l'editorial d'*El Día* sobre el Decret de Toponímia, va escriure: "las enseñanzas moderadas de un Francese de Borja Moll o de un profesor Grimalt" (68). El segon, a la carta *Vet aquí els dictadors*: "En Josep A. Grimalt, com vostè diu, va fer sa tesi doctoral sobre ses Rondaies i, a més a més, manté uns criteris lingüístics bastant respectuosos amb les nostres modalitats" (69). Amb tot, la resposta de Grimalt contra *El Día* va tornar a posar les coses al seu lloc: "No tenc per costum en les discussions que adesiara se susciten damunt els diaris de Ciutat sobre temes lingüístics (si és que són dignes d'aquest nom), on els comunicants remenen, una vegada i una altra, la ja estantíssima qüestió del català, el mallorquí les modalitats, lo nostro, lo d'altri, les imposicions, etc. (...) Consider que si en aquesta absurda història hi ha un episodi desgraciat, indignant, dogmàtic, visceral, absurd, pertorbador i kafkià (adjectius tots manllevats a l'articulista), és l'editorial comentat. M'imagín que el seu autor sent una antipatia incontrolada per la llengua, la Universitat, la Televisió Balear, el Parlament, el Govern i la senyora Munar, i davant una mostra de bon enteniment entre el Govern i la Universitat, ha de fer la verinada per part o banda" (70).

La voluntat deliberada i insistent dels anticatalanistes de confondre i manipular l'opinió pública els ha portat a un punt crític en el qual la incoherència i la contradicció els ha autodestruït. Per exemple, Cerdó, per un cantó s'ha declarat gonella: "es gonellistes -i jo ho som, i amb molta honra-" (71) i per altre ha dit que Francesc de Borja Moll "és d'es meus, no d'es teus" (72). Hi ha res més incongruent? Com es pot sostenir això si en Pep Gonella i en Moll varen protagonitzar una polèmica acarnissada? Cerdó perd el temps i la llavor quan pretén conciliar elements antagònics i incompatibles com són: ésser víctima i assassí, amo i esclau, mallorquí i espanyol a la vegada.

La manipulació de Francesc de Borja Moll efectuada per Luis Cerdó ha estat vergonyosa: "Sense cap dubte, en Moll té una biografia llarga en defensa de sa llengua catalana, però tampoc no hi ha dubte que mai ha odiat es castellà, i no tan sols no l'ha odiat sinó que l'ha fomentat: a més d'aquest pròleg, més envant va

Luis Cerdó

redactar i editar un "Curso de español para extranjeros" que encara se pot trobar a ses llibreries". Altre cop detectam la culpabilització del negre. Ara resulta que, segons ell, no són els colonitzadors espanyols els qui odien a mort la llengua indígena, quan de fet han promulgat desenes de decrets contra el seu ús, sinó que ara resulta que som els catalanistes els qui odiam l'espanyol. Es inversemblant la capacitat de tergiversar les coses que tenen els gonelles! De bell nou l'agressor fa la trampa de fer-se passar per víctima. Nosaltres no odiam l'espanyol dins ca seva, Sevilla, per exemple. El que ens empenya és que aquests merdosos forasters vulguin imposar la seva llengua a les colònies, cosa que és totalment diferent. En Moll va fer un *Curso de español para extranjeros*. Això és cert! El que no diu, però, Cerdó és que en Moll l'any 1938 "Començà a publicar diversos mètodes d'ensenyament d'idiomes (alemany, italià i espanyol) per a estrangers" (73) i que "Durant la guerra civil hagué d'interrompre la publicació del Diccionari i de les Illes d'Or i es dedicà a preparar diversos mètodes d'ensenyament d'idiomes" (74).

Espanya, l'any 1938, en un acte feixista, nazi, represor i criminal va prohibir la publicació de llibres en català, inclòs el *Diccionari*. Francesc de Borja Moll, a fi de guanyar-se les sopes, es va veure obligat per les circumstàncies a publicar mètodes d'ensenyament de llengües perquè, és clar, els espanyols són tan inútils i malfeiners que sempre han obligat un negre que els faça la feina. En Moll, a les seves *Memòries*, diu ben clar i sense amagar-se'n que l'edició d'aquells manuals va ésser "durant aquells anys difícils, la base econòmica que em permetria sobreviure amb la meua ja nombrosa família" (75). Pel que fa al *Curso Breve de Español para Extranjeros* de l'any 1954, Moll va escriure: "Els primers anys que vaig participar com a professor en els cursos d'estiu per a estrangers, organitzats a l'Estudi General Lul·lia en col·laboració amb la Universitat de Barcelona, em vaig trobar amb la dificultat de no disposar de cap llibre de text adequat per a tal ensenyança. Els que hi havia en el mercat, o eren redactats de persones que no sabien idiomes - i per tant ignoraven els problemes que el castellà planteja als estrangers-, o eren concebuts d'una manera antipedagògica i carregats de coses inasequibles als estrangers, o contenien nombrosos errors de concepte i d'expressió" (76). Conclusió: si Moll va signar l'any 1935 *Francisco* en comptes de *Francesc*, les seves raons degué tenir. En qualsevol cas, no hem d'oblidar que Espanya ha prohibit durant segles escriure als indígenes catalans el seu propi nom i que la brutal repressió del general Franco va forçar Moll a haver de guanyar-se la vida fent classes de francès, alemany, espanyol, és a dir, d'altres llengués manco la seva.

El cas Moll és anàleg al de Joan Coromines. Ambdós eminents filòlegs catalans foren obligats per sobreviure a fer classes, manuals o treballs d'investigació sobre la llengua forastera, mentre d'una manera soterrada i mig clandestina servaven la llengua pròpia: el català: "El lingüista ha tenido poco apoyo institucional, tanto catalán como estatal, para su obra y la aparición del "Diccionario etimológico de la lengua castellana" se debe a la idea de aprovechar el capital léxico recogido para su trabajo nuclear, el "Diccionario etimológico i complementari de la llengua catalana". Por otra parte, la edición, del citado diccionario castellano supuso una importante ayuda económica para el investigador" (77).

3) Negació de la repressió. Apoliticisme.

Luis Cerdó ha afirmat que mai no s'ha de parlar de la llengua en termes polítics: "sense mesclar ous (llengua) amb caragols (política)" (78). Està clar que, al seu parer, les llengües perduren o desapareixen per causes internes a la pròpia essència, mai però per causes externes o polítiques. Camilo José Cela també és del mateix parer: "cal entendre els canvis de les llengües com una cosa natural i admetre que evolucionen d'una manera

Luis Cerdó Fernández (dreta) fotografat a les tertúlies de Can Güell. Aquest intoxicador foraster gonella es dedica ara a encendre lluites intestines entre mallorquins des de les pàgines d'algunes revistes de la Pari Forana com són ara *Perlas y Cuevas de Manacor* (Rafael Ferrer Massanet), *Arta* (Serafi Giscalfre), *Manacor Comarcal* (Gabriel Veny) etc.

diferent i fins i tot n'hi ha algunes que evolucionen més que d'altres" (79). Seguint aquesta línia d'argumentació, la mort de milers d'infants cada dia al Tercer Món és a causa d'anomalies genètiques de la pròpia raça. Vaja, és una cosa natural sense altra explicació que la constitució biològica dels individus. Per a Cela el desnariement, la fam, les epidèmies, la manca de recursos són simples detalls accidentals sense importància. Aracil ja ens va prevenir amb gran sagacitat del "fatalisme dels filòlegs-ideòlegs que ens voldrien fer veure que els idiomes es desenvolupen i s'acaben per ells mateixos, sense intervenció humana, en virtut d'unes "lleis naturals" coherents a llur "essència" (80).

Els espanyols sempre han negat la repressió del català. Tots, dretans i esquerrans, monàrquics i republicans han coincidit a l'hora d'ocultar el genocidi. Exemples: Menéndez Pidal: "No veo por qué se han de alarimar los catalanistas. El Estado no es enemigo del habla catalana" (81), Miguel de Unamuno: "el hablar de nacionalidades oprimidas -perdonarme, la dureza de la expresión- es sencillamente una mentecada; no ha habido nunca semejante opresión, y lo demás es envenenar la Historia y falsearla. (...) Hay que partir, naturalmente, de que la enseñanza, el conocimiento del castellano es hoy en Cataluña y por los catalanes obligatorio, no porque se les haya impuesto, sino porque lo han aceptado voluntariamente y cordialmente, de buena voluntad" (82), Julián Marías: "las presiones que el estado de los Austrias o de los Borbones han ejercido sobre España en general y sobre Cataluña en particular durante los siglos XVI y XVII no han sido lingüísticas. Ni importaba el uso de una u otra lengua, ni se cohibía ni el estado tenía medios ni voluntad de ejercer actividades que tuvieran relación con las publicaciones, ni con la enseñanza de la lengua" (83) etc. etc.... A nivell colonial, l'emblanquinat Joaquín Ribas de Reyna l'any 1986 va arribat a dir: "Le voy a hablar con toda sinceridad: En Mallorca nunca se ha discriminado la lengua propia. Es cierto que en algunos colegios de Palma, a veces de una manera simpática, los profesores decían que hablaríamos en castellano, pero lo cierto es que, en la mayoría de las familias siempre se ha hablado el mallorquín" (84). Segons Alvaro de Santamaría i Antonio Alemany: "La Nueva Planta no supuso un intento de "castellanización", sino que fue la expresión de las doctrinas dominantes de la época: absolutismo y consolidación del poder real" (85). Luis Cerdó ha dit: "sa reculada d'es mallorquí parlat, sa causa principal no han estat ses lleis, sino es canvi d'es model social. (...) I si recula, no cerquem culpes externes; es culpables no són forasters; som es mallorquins" (86). La voluntat manifesta de treure ferro i menysvalorar la repressió de la llengua catalana, és un tret coincident de totes les cites acabades de reproduir. El més increïble, però, és la desviació de responsabilitats envers els propis indígenes realitzada per Cerdó. Ja només ens faltava sentir aquesta versió! Ara resulta que els culpables de l'extermini de la nostra llengua som els propis mallorquins. Aquesta frase per si mateixa confirma una regla d'or del colonialisme que els lectors de *S'Arenal* ja coneixen: el negret té sempre la culpa de tot.

Els espanyols, doncs, neguen el genocidi contra el nostre poble. També determinats historiadors i agitadors neonazis neguen l'existència dels camps d'ex-

termini de l'Alemanya de Hitler. No fa moltes setmanes, un grup de neonazis es manifestaren pels carrers de Londres amb la següent pancarta: "La història de l'holocaust. Un truc maligne?". El catedràtic Princeton Arno Mayer, que és l'equivalent a Alvaro Santamaría pel que fa a la negació de l'opressió espanyola, va escriure un llibre titulat *¿Per què no es va enfosquir el cel?: la solució final de la història* en el qual posava en dubte l'evidència del genocidi: "Les fonts per a l'estudi de les cambres de gas són escasses i poc fiables". David Irving, en unes declaracions recents al *Evening Standard* afirmava que els camps de concentració mai no han existit i que tot és fruit d'una confabulació de quatre cervells desequilibrats i fantasiosos: "No crec ni en les cambres de gas, ni en l'existència d'un pla mestre". Segons la seva opinió "les declaracions dels testimonis presencials és un assumpte per als psiquiatres" (87).

Francesc Ferrer i Gironès, ha destacat dues fases en l'actitud dels intel·lectuals espanyols davant la política l'extermini contra la llengua catalana: 1) Ignorar la persecució, i 2) La síndrome de perseguits: "La primera fase és ignorar i amagar tota la persecució que s'ha patit, i demostrar que el castellà s'ha introduït amb naturalitat i voluntàriament. (...) La segona fase és que tan bon punt el moviment polític catalanista demana l'oficialitat de la llengua catalana, o amb la potència del su propi esforç arriba a aconseguir una presència activa en la vida cultural i social, de cop apareixen els intel·lectuals espanyols per queixar-se que "es vol perseguir el castellà", i que s'intenta atacar l'Estat, o discriminar els castellans" (88). Ferrer ha fet una llista llarguíssima d'intel·lectuals espanyols que s'han manifestat en aquesta línia: Menéndez Pidal, Amado Alonso, Lázaro Carreter, Carlos Seco, Antonio Domínguez Ortiz, Salvador de Madariaga, Unamuno, Julián Marías, Ortega y Gasset, Leopoldo Alas (Clarín), Gaspar Nuñez de Arce, Vicente Aleixandre, Aranguren, Antonio Marzal, Laín Entralgo etc. etc. Net i esporgat la qüestió és molt senzilla: el llop muda de dents però no de pensaments. Podran passar els anys, canviar els arguments però l'objectiu final a assolir sempre és el mateix: l'extermini de la raça catalana i que desapareixi de la faç de la terra com una nació diferenciada.

(Continuarà)

Signa: APLEC (Illes Balears i Pitiües) Ap Correus 1351.

NOTES.- (51) El País 25.I.1990. (52) Vegeu l'afirmació d'Alemany: "una lengua jamás no se impone por decreto". "Decálogo para la paz lingüística", D16 25.IV. 1989. (53) Luis Cerdó, "Fracàs normalitzador", DM 27.VIII.1988. (54) A. Alemany. "Decálogo para la paz lingüística", ob. cit. (55) Francesc de Borja Moll, "Polèmica d'en Pep Gonella", ed. Moll, Palma 1972, pp. 118-119. (56) Angel Rosenblat, "El castellano de España y el castellano de América", ed. Taurus, Madrid 1970, pp. 44-45. (57) A. Alemany (Editorial), "Donde el profesor Grimalt confunde y se confunde", D16 2.VI.1988. (58) Id. (Brújulas), El Día 14.VI.1984. (59) A. Alemany, "El tonto del pueblo", El Día 10.VIII.1985. (60) Recollit dins el llibre d'Angel Rosenblat, ob. cit. pàg. 60. (61) D16 23.VII.1989. (62) "Redentores del idioma a sueldo", revista Epoca núm. 196 (12.XII.1988). (63) Luis Cerdó, "On són ses ganes de riure?" (I), Bal. 24.XII.1988. (64) Id. "On són ses ganes de riure?" (II), Bal. 27.XII.1988. (65) Id. "Promocionar el mallorquí", ob. cit. (66) "Polèmica d'en Pep Gonella", ob. cit. pàg. 140. (67) Id. id. pp. 143-144. (68) A. Alemany (Editorial), "El Govern debe rectificar", D16 26.V.1988. (69) Luis Cerdó, "Vet aquí es dictadors", Bal. 3.II.1989. (70) Josep A. Grimalt, "El decret tot un encert", D16 1.VI.1988. (71) Luis Cerdó, "Rèplica", Bal. 18.VII.1989. (72) Id. "Jaime Sastre: un racista que treu fens per sa boca", ob. cit. (73) Biel Camps i Rafel Crespi, "Escriptors de les Illes Balears", Palma 1985, pàg. 22. (74) GEC, ed. 62, Vol. X, pàg. 174. (75) Francesc de Borja Moll, "Els altres quaranta anys", ed. Moll, Palma 1975, pàg. 53. (76) Id. id. pp. 145-146. (77) El País 8.VI.1989. (78) Luis Cerdó, "Nazis catalanistes", Bal. 10.V.1989. (79) Avui 21.V.1986. (80) Lluís V. Aracil, "Papers de sociolingüística", ed. La Magrana, Barcelona 1982, pàg. 33. (81) Vegeu Francesc Ferrer i Gironès, "Catalunya Light...? Els espanyols no són catalans", ed. El Llamp, Barcelona 1986, pàg. 88. (82) Id. id. pàg. 92. (83) Id. id. id. (84) Última Hora 25.V.1986. (85) D16 18.X.1989. (86) Luis Cerdó, "Mallorquinisme o anticastellanisme?", Manacor comarcal (20.I.1990), pàg. 36. (87) Stephen Vizinczey, "Cegados por el odio", El País 25.I.1990. (88) Francesc Ferrer i Gironès, ob. cit. pp. 101-102.

Els maltractaments als infants van des de l'abandonament als cops i tortures sexuals que poden conduir a la mort. Per tractar de prevenir i atallar el problema de l'abandonament i maltractaments físics i psíquics i la negligència en la cura de la infància, es va celebrar recentment a Barcelona el I Congrés Estatal sobre Infància Maltractada. Aquest congrés, que comptà amb la participació de representants de diverses institucions europees, fou promogut pel grup d'estudi de la Societat Catalana de Pediatria i l'organitzà l'Associació Catalana per a la Infància Maltractada.

En el congrés es posaren de manifest alguns aspectes sobre el tema que, encara que no són del tot desconeguts pels professionals que treballen en el camp, cal remarcar:

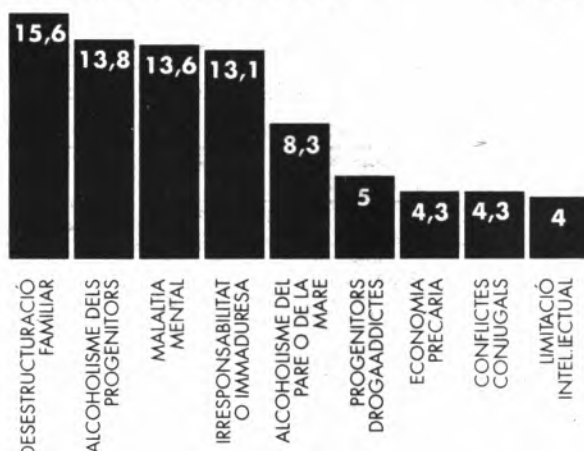
- El maltractament pot donar-se sense actes de brutalitat aparent.
- Les condicions de vida, les negligències, són circumstàncies que restringeixen els drets a l'educació i a la cura necessària de la infància.
- Els casos coneguts formen solament la punta d'un iceberg de dimensions desconegudes. Molts de casos només els coneixen els executors i no apareixen a les estadístiques.
- El 95 per cent dels casos d'abús i violació sexual a nins es donen en el si familiar.
- Les seqüeles més greus afecten el sistema nerviós i signifiquen ceguesa, sordesa, paraplègia...
- Un element clau que es repeteix és el deteriorament social que envolta als nins que pateixen aquesta situació.
- No hi ha directrius clares del Govern ni de la societat sobre el tema. Els nins han estat considerats, durant molts d'anys, un grup social de segona categoria.

El que es pretenia amb aquest congrés era conèixer la realitat

Maltractaments als infants

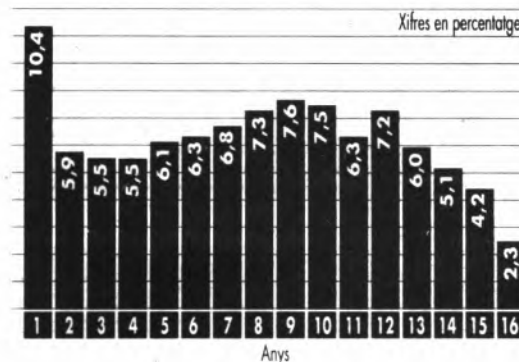
LES CAUSES DE LES AGRESSIONS

Dades en %

DISTRIBUCIÓ DE MALTRACTAMENTS PER EDATS

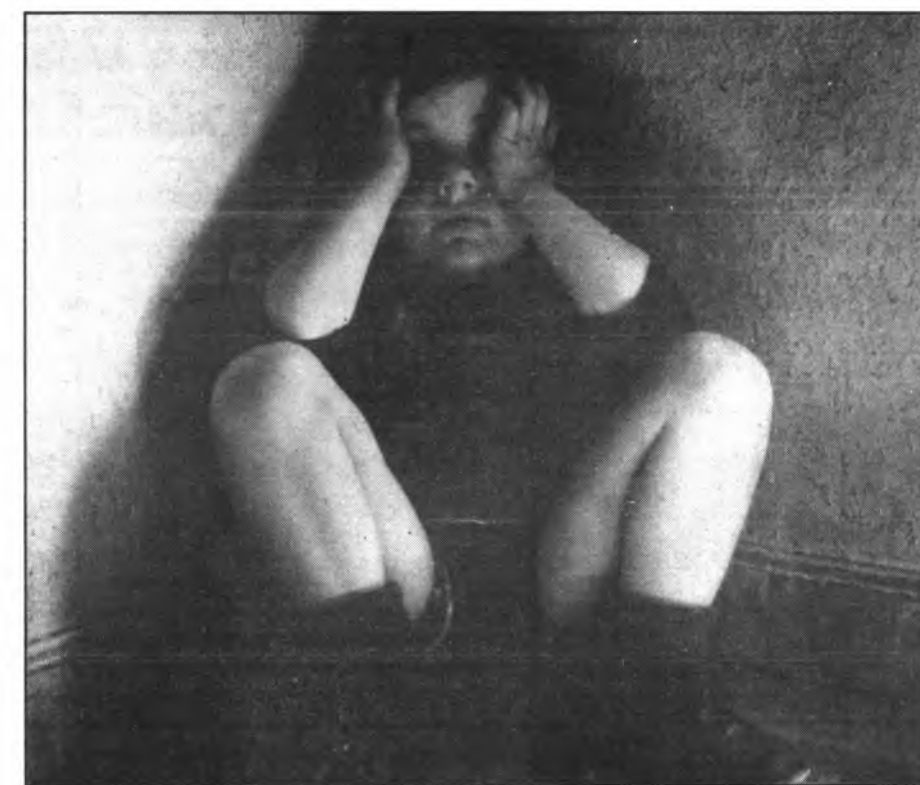
Xifres en percentatges

actual i els distints tipus de maltractaments; esbrinar les actuacions que dur a terme la nostra societat en aquest aspecte; coordinar l'acció dels distints professionals i entitats del món de la medicina, l'educació i l'assistència social i implicar l'Administració en l'aplicació de recursos.

En els maltractaments sol haver-hi antecedents: rebuig o manca d'atenció, egocentrisme, drogaaddicció, agressió, excés de preocupació per al treball, excés de vida social, etc. Apareixen tres nins-tipus candidats als maltractaments: fills no desitjats o fruit de relacions amagades; per anomalies des dels primers dies de vida, totes les que rompen la simbiosi mare-fill; i un tercer grup de nins que poden predisposar a famílies ja inestables, els nins amb minusvàlues, hiperactius, de conductes "diferents". A més a més la societat maltracta als nins tractant-se d'un grup sense possibilitats de pressió, d'escàs marge de substracció als desigs dels adults.

Segons un informe elaborat per les associacions a favor de la infan-

cia maltractada, es calcula que quatre mil nins moren a Espanya a causa dels maltractaments que reben. Segons el mateix informe, els maltractaments s'han convertit en la segona causa de mort violenta en el nostre país.

La Direcció General d'Atenció a la Infància, va detectar a Catalunya i al llarg de 1988, sis mil casos de nins maltractats. Una altra dada referent al tema aportada per la Direcció General és que són les mares les que, en major nombre, maltracten als nins, la qual cosa es relaciona amb el fet que s'ha apuntat al començament d'aquest article: nins no desitjats.

Els dos gràfics que es presenten donen una idea de les causes més freqüents de les agressions i la seva distribució per edats.

Tornant al I Congrés sobre la Infància Maltractada, en general els experts es mostraren contraris a

recórrer a l'internament del nin ja que, en ocasions, aquest internament pot ocasionar seqüeles psicològiques més greus que el propi dany que es tracta d'evitar.

Entre les modificacions legals que els congressistes consideren urgents destaquen la unificació de les edats civil, laboral i penal, així com la supressió de l'atenuant de mare fadrina en els casos de maltractament o abandonament del fill. Els congressistes assenyalaren la necessitat de crear una xarxa de prevenció i assistència integrada per equips interdisciplinars i també la de millorament de la formació dels professionals adscrits en aquest camp.

Ref.: Article d'elaboració pròpia on es recullen els trets més rellevants apareguts a la premsa al llarg d'aquests darrers mesos.

Són els alumnes de l'Escola Pública Catalana de Son Ferriol. Quan veren el nostre fotògraf s'arremolinaren demanant una fotografia pel nostre periòdic. Foto: Valeriano.

Si he de ser franc, el que més em va impressionar del debat parlamentari sobre l'afer Guerra no va ser cap frase de la discussió, sinó una imatge: la de Felipe González irat i desencantat a la sortida dient que si feien dimitir Guerra també dimitiria ell. Aquí, en l'aspecte, en el to i en el contingut de la intervenció espontània de González hi havia el termòmetre més precís del mal que havia fet el cas Guerra, de la crispació que havia introduït en el govern, de la dificultat per trobar una estratègia útil per contrapesar el seu mal efecte en l'opinió pública.

En un país amb una cultura democràtica més arrelada, Guerra hauria dimitit. Perquè en aquests àmbits, una dimissió no és una acceptació de culpabilitat, sinó una constatació de desconfiança. Però aquí, on no dimiteix mai ningú per res, si Guerra ho fes s'interpretaria com un reconeixement de les sospites, com una

El cas González

VICENÇ VILLATORO

impossibilitat de defensa, com un deshonor públic. És natural, per tant, que es defensis com sigui, fins i tot atacant, convertint els acusadors en acusats i diluint les sospites en la constatació que el seu mal és compartit i molt compartit. Però és la sortida de Felipe González en defensa apassionada de Guerra, amb una incondicionalitat que com que està per damunt de les raons s'absté d'esmentar-les, amb un to gens serè de víctima dolguda i enrabiada, el que dona a tot plegat una dimensió política nova. Sabent que la credibilitat pública del seu segon està tocada, González hi injecta la seva pròpia, les converteix totes dues en una. És l'ú-

nica manera de salvar Guerra. Però també pot ser la manera d'enfonsar-se tots dos.

L'aposta de González és forta. Cal molta confiança en Guerra, perquè no n'hi ha prou d'estar convençut que ell no ha fet res de mal, sinó que cal creure que no sabia que es feia res de mal sota el seu paraigua. I això és més difícil. González s'ha volgut fer solidari absolut de Guerra, amb patetisme i dramatisme, i això pot ser simplement una fuga endavant. Amb el debat parlamentari, Guerra no va aconseguir salvar-se sol. González ha acudit a salvar-lo, però se la juga en el salvament. Ara, si Guerra cau, si Guerra es desacredita, l'arrossega. En part, es pot dir que s'ha acabat el cas Guerra. Comença el cas González.

La por al poble: 1992 serà l'any de la crispació

Al pas que van les coses, els responsables d'aquest gran muntatge polític-propagandístic anomenat Jocs Olímpics de Barcelona (és a dir, el comissari polític de Madrid S. Roldán; el president del COI i de la supercaixa J.A. Samaranch i el batlle de Barcelona P. Maragall), junt amb tota la cort que els envolta, ja cal que facin bona previsió de til·la. Motiu? La seva manifestació incapacitat per donar resposta a l'allau de problemes imprevistos que van sorgint dia a dia i que amenacen amb fer-los quedar malament davant el món, cosa que afectaria negativament la participació barcelonina en l'èxit de l'operació de prestigi internacional anomenada *Año de España*.

Aquests problemes són de tota mena: urbanístics, de comunicacions, d'allotjament, de seguretat, de finançament, etc. Resseguint-los amb més detall, sense voler ser exhaustius, veiem, per exemple, que els cinturons o vies ràpides urbanes, aquestes gavi-netades als barris populars, difícilment estaran acabats al 92, que de moment ja costen 10.000 milions més del previst i que quan comencin a funcionar ja s'hauran quedat petits.

Veiem com la remodelació de l'aeroport es retarda perillosament, com tots la consideren insuficient i com el seu cost ha passat en un any de 17.000 a 25.000 milions.

Veiem com la torre de comunicacions de Collserola també costarà més del doble del previst, encara no sap ningú quan començarà a construir-se i ja es parla de deixar de banda el projecte dissenyat per l'arquitecte Norman Foster i encarregar-ne un altre de més modest.

Per altra banda, observem amb curiositat com s'allarga la batalla dels hotels entre Ajuntament i Generalitat. No és casual que l'enfrontament entre els titulars d'ambdues institucions adquireixi aquí més virulència: en aquest cas no juguen amb diners públics sinó amb capitals privats, és a dir, amb els seus interessos particulars (o dels seus amics respectius). Entre els promotors privats d'hotels olímpics barcelonins hi ha personatges vinculats tant al COOB com al COI.

Si entrem en el tema dels allotjaments per l'anomenada «família olímpica» observem una de les més grans operacions urbanístico-especulatives

de les darreres dècades. Poble Nou, Badalona, Vall d'Hebron i Banyoles són zones que veuran incrementar espectacularment la seva densitat de població, a partir del 92, amb habitatges de nivell alt i mitjà, edificats en els pocs espais lliures que quedaven per a fer-hi parcs públics, i que no serviran per paliar els problemes d'allotjament de les famílies més desvalgudes.

En darrer lloc, però prioritari en l'ordre de les seves preocupacions, hi ha el tema de la seguretat. Aquest presenta algunes característiques curioses i dignes de resaltar, com per exemple el fet que encara no saben on allotjar els 15.000 policies espanyols que vindran a Barcelona amb motiu dels Jocs. Entre les solucions apuntades hi ha des de ficar-los en casernes militars i centres universitaris, fins que cada policia resident a la ciutat cedeixi un llit de casa seva a un agent procedent d'Espanya. En aquest tema de la seguretat olímpica, els màxims responsables, el Ministeri espanyol de l'Interior, tenen decidida la mateixa tàctica que els seus antecessors de l'època franquista: utilitzar, en les tasques repressives, forces policials no residents a Catalunya. Un portaveu del COOB, en declaracions al diari *El País*, deia que: «el percentatge de policies residents a Catalunya que participi en el dispositiu, dependrà del nombre de llits disponibles per a cobrir les necessitats dels forans».

Com si no tinguessin prou preocupacions, només els va faltar «l'efracàs» de la inauguració de l'Estat del Olímpic. El malestar generat per aquells fets en els ambients polítics i olímpics espanyols pot degenerar en crispació i en alteracions nervioses si es repeteixen

fets semblants amb motiu de la inauguració dels Jocs Olímpics, el juliol del 92. Per tant, procuraran adoptar les mesures preventives apropiades. Quines mesures? No podem saber-ho, ja que això forma part del secret de les recents converses de Pasqual Maragall i J.A. Samaranch amb Felipe González.

De fet, però, els serà molt difícil silenciar les veus discrepantes. Per un doble motiu: perquè, a banda de les campanyes organitzades, hi haurà un gran percentatge d'espontaneïtat en la protesta popular; i perquè amb la seva política bel·ligerant contra el Comitè Olímpic Català, Samaranch i Maragall estan provocant la indignació d'amplis sectors del nostre poble que fins ara tenien al seu costat, especialment ambients esportius i sectors catalanistes moderats. En vista d'això no seria gens estrany que l'any 92 a Catalunya no es trobin entrades per assistir a l'acte inaugural. Féu números: dels 60.000 seients disponibles a l'Estadi, més els pocs milers que puguin afegir-s'hi provisionalment, 45/50.000 són destinats a les persones acreditades (família olímpica, premsa, etc.) Més de 10.000 s'han de vendre a través d'agències de viatges a espectadors d'arreu el món. Les poques entrades que quedin per a la venda lliure caldrà veure on aniran a parar, o quina mena de filtre policia-ideològic caldrà passar per adquirir-les. No és gens estrany que no els interessis el camp del Barça (100.000 espectadors) per a la cerimònia inaugural.

Però que no cantin victòria. Des de dins o des de fora, ens sentiran.

Salvador Balcells

La reconversió de Fraga

VICENÇ VILLATORO

Això de veure Fraga llegint en gallec cent folis d'autonomisme pur, de reivindicació de l'autoidentificació de Galícia, després d'una campanya electoral on va exercir de galleguista amb tots els ets i uts, no deixa de sobtar. Fraga ha arribat a la presidència de la Xunta perquè l'electorat gallec és de dretes, però també perquè s'ha reconvertit i s'ha presentat com el candidat del galleguisme possible, com un candidat regionalista en un sentit que potser vist des de Catalunya seria despectiu, però vist en la perspectiva gallega i en la perspectiva fraguista, en aquestes dues tradicions, no és poca cosa. Deixant al marge els discursos dels partits nacionalistes catalans i bascos, que quan arriben a l'autonomisme hi arriben per resignació —penso que exagerada—, el de Fraga és el discurs més autonomista que hi haa hores d'ara a l'Estat, el que sembla creure de manera més sincera en el que s'ha anomenat l'Estat de les autonomies.

És evident que en això hi ha una reconversió de Fraga. És evident que aquest no era el seu to quan es debatia la Constitució. En el canvi hi participa, evidentment, que ara mana en una autonomia i que per tant li interessa tocar cuixa, tenir competències, adquirir poder polític. Però també hi ha ajudat el buit polític que hi ha en l'autonomisme espanyol. Al marge dels partits obertament nacionalistes, qui és autonomista avui a l'Estat? Ho seria el CDS, però viu una situació de marginalitat política que el fa poc rellevant. Ho podria ser el PSOE, però d'una banda ha preferit un paper més de defensa de les competències de l'Estat central que del desenvolupament autonòmic, ha convertit el desenvolupament de l'Estat de les autonomies en una qüestió de confiança —és a dir, un camí per on s'avança amb més recel que convicció— i ha fet a les autonomies que controla un paper aigualit i tímid. Si no el Partit Popular, Fraga ha anat a ocupar un espai buit: el dels qui s'ho creuen, això de l'Estat de les autonomies. I sap greu que el seu autonomisme hagi desbordat l'oficial socialista, en la convicció que hi ha realment molts socialistes que sí que s'ho creuen, l'Estat de les autonomies, o que creuen en models més aprofundits. Ara, no és el que es fa. I consti que parlo de l'autonomisme de Fraga, no del Partit Popular. Tinc la sensació que en la hipòtesi —improbable— d'Aznar a la Moncloa, Fraga li seria incòmode. Més del que li són al PSOE els seus presidents autonòmics, per entendre'ns.

Lloctinent de Hitler

Pràcticament ignorada per la premsa mallorquina, la sentència promulgada pel Jutjat d'Instrucció núm. 4 de Palma contra Rafael Caballero ha salvat d'injúries el rector nacionalista Nadal Batle.

Amb motiu que la Universitat de les Illes Balears, UIB, nomenara doctor honoris causa l'important empresari hotelier Gabriel Escarrer, el número de febrer de 1989 del mensual mallorquí *Desarrollo* es dedicava a atacar violentament el rector d'aquella institució, Nadal Batle.

En la secció "La gallina de los huevos de oro", columna d'opinió i xafardeig del director de la publicació, Rafael Caballero, aquest comentava referint-se a Escarrer: "la pena es que te haya doctorado ese personaje tan histriónico llamado Nadal Batle, que es tan racista que de haber vivido en la Alemania nazi hubiera desempeñado como mínimo el cargo de lugarteniente de Hitler. Porque ese hombre -afegia Caballero- odia a la gente de habla no catalana, precisamente la que te ha ayudado desde la base a levantar tu imperio".

El matemàtic i rector de la UIB va decidir querellar-se contra Caballero amb una demanda pel civil. El passat 15 de desembre, el Jutjat de Primera Instància núm. 4 de Palma emetia la sentència favorable al querellant, alhora que ordenava al director de *Desarrollo* la publicació-reproducció en la seua revista de la sentència, i al pagament de mig milió de pessetes a Batle, diners que aniran destinats a obres socioculturals de la UIB, segons decisió del rector. La qualificació definitiva del Tribunal va ser "un delictu d'injúries" i "d'intromissió il·legítima en el dret a l'honor". La defensa de Caballero va

Nadal Batle, ni racista ni lloctinent de Hitler.

estar dirigida pel notable bufet de Rafael Perera, assessor del primer grup editorial de Balears i del Banco Urquijo, entre altres múltiples empreses.

Resident a Palma des de 1974, Rafael Caballero Montes va nàixer a Almuñecar, Granada, el 1952, fill d'una família ultraconservadora. Periodista, especialitzat en temes turístics, organitzador de setmanes del vi i fires de folklore andalusí, va ser cap de premsa de la Federació

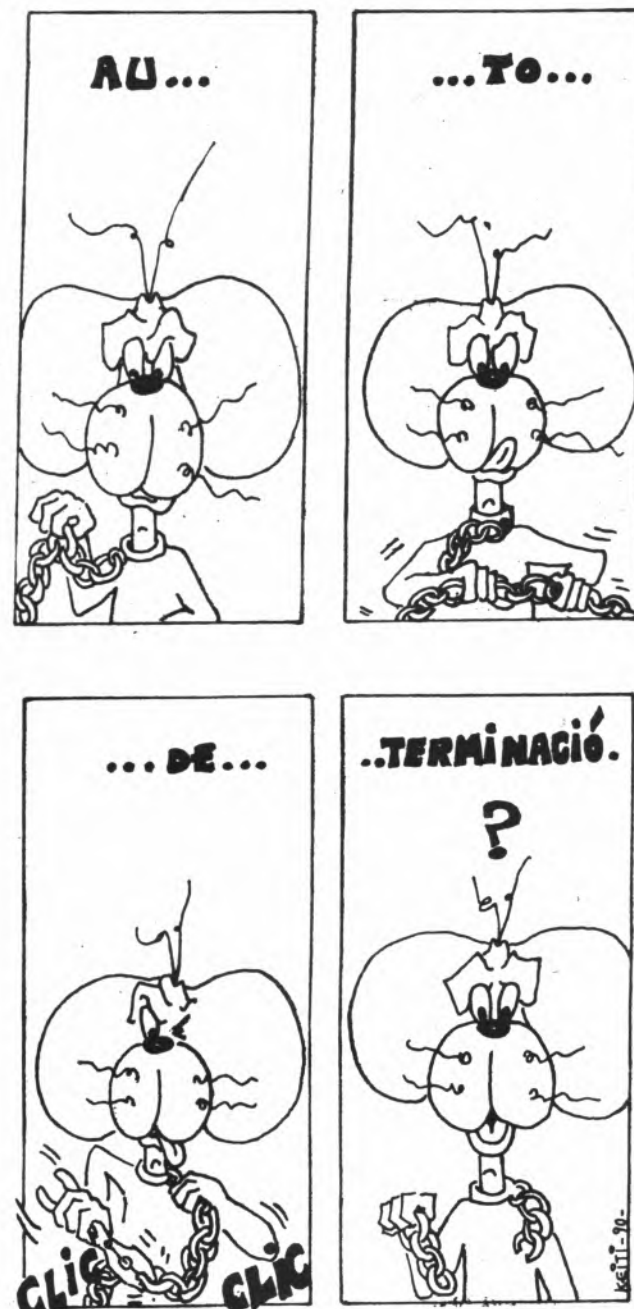
d'Hotelers de Balears, FEBASA, del 1979 al 83, i cap de comunicació d'AGAMA, important indústria làctia mallorquina. Ha treballat en el diari *Baleares*, quan era premsa del Movimiento, i també al rotatiu insular *Última Hora*, tots dos propietat ara de l'importantíssim senyor de la premsa balear Pere Serra. Cap de premsa actualment d'Air Europa-Air España. S.A. companyia comercial de vols charter, filial d'Air Europe,

empresa que compta amb Tomás Cano com a director general i capital bàsic del Banc Bilbao-Vizcaya, és també director gerent d'Europress i editor executiu de la revista *Desarrollo de Baleares*.

"Revista mensual de Turismo y Economía", *Desarrollo* s'imprimeix als tallers Hora Nova, S.A., del passeig de Mallorca, 9, rotativa de Pere Serra. Entre altres col·laboradors manté en el seu estaf José Negrón, conegut redactor de cartes anticatalanistes, i Gabriel Ferret, editorialista del diari *Baleares*. Redacció a l'avinguda de Jaume III, 2, 7è, de Palma, *Desarrollo* és editada per KBA, Societat Anònima, i segons consta al Registre Mercantil de Mallorca té com a finalitat social "l'edició d'impressos periòdics de caracter tècnic o professional, relacionats amb el turisme". Inscrita com a societat el 4 de juny de 1988, el seu capital social va ser d'un milió de pessetes i cent accions. Rafael Caballero és l'amo absolut del producte amb seixanta accions, més la suma de les trenta-nou que són propietat de la seua dona, Carmen Fernández Reguero, professora d'EGB. Ignacio Deya Frutos, funcionari, veí de Calvià, participà amb deu mil pessetes, comprant l'acció restant. Fins ara no hi ha hagut canvis sobre aquesta inscripció al registre, llevat del fet que el 24 de maig de 1989 Caballero va ser autoritzat per a les gestions d'una emissora de FM, concessió que va fracassar.

Ismael L. Belda i Miquel Payeras **El Temps**

ES CA D'INCA

Al número passat publicarem una foto amb peu de Miquel Àngel Solozabal i Peña, dient que estava complint el Servei Militar a Son Sant Joan i amb un comentari que en realitat el jove no ens havia fet. Per tant, demanam disculpes pel publicat.

Restaurante
sa roqueta

C/. SIRENA, 11
TELEFONO 24 94 10

PORTIXOL
07006 PALMA DE MALLORCA

TRANSPÀS
RESTAURANT
AL CARRER
JOAQUIN VERDAGUER, 13
DE S'ARENAL. TLF.: 266721

TOTGRAFIC SA
IMPREMTA

Carrer Maria A. Salvà (Edifici «Los Soles»)
Tel.: 49 16 54
Fax 26 00 47
07600 S'ARENAL - LLUCMAJOR

El passat mes de desembre vaig esser uns dies al País valencià, al Baix Maestrat, per a aprofundir en la recollida de la toponímia dels Columbrets, que vaig iniciar fa set anys amb un petit intent no massa reeixit.

Em vaig desplaçar un dia a Peníscola, l'atractiva ciutat voltada de murades que, en el segle XV, va esser seu papal de Benet XIII, l'anomenat Papa Lluna. La ciutat s'alça sobre un *tombolo*, una antiga illa rocosa de 46 metres d'altura, unida a terra ferma per un istme arenós. Una de les meravelles naturals que té, és una font abundosa que brolla a la part jussana dels murs que Felip II de Castella hi va fer bastir en el segle XVI. Record que, en la meua primera visita de l'any 82, ja em va sorprendre el raig d'aquella copiosa deu, que un no s'explica fàcilment d'on pot provenir. (Diuen que aprecia el valor de l'aigua aquell que és d'un país sec). Així va esser que vaig tornar badocar una estona davant l'aiguaneix prodigiós, mentre acudia a la meua memòria una glosa recollida per M. Sanchis Guarner de boca dels peniscians:

*A Peníscola, señores,
hi han tres coses de valor,
l'escala del Papa Lluna,
la Font i lo Bufador.*

Aquesta escala que, anomena la cançó, és tallada en el rocam i baixa, des del castell papal, cap a la mar. El Bufador és un forat gros que hi ha en un atzucac, un carreró sense eixida, molt proper a la mar, per on, els dies de temporal,

La incomprensió dels espanyols

l'aigua del mar entra brufant dins el casc antic de la ciutat.

Vora la Font hi ha unes piques de rentar. En el moment de la meua visita, dues dones hi feien bugada, mentre parlaven amb dues parelles de forasters de mitjana edat, que tenien tot l'aspecte de visitants turístics.

El temps que xerraven (en castellà, no sé de què), jo estava pensant en la font de Cabrera i en les històries que contenen d'ella i d'altres fonts mallorquines, normalment sense cap fonament científic, però que tenen el seu interès des del punt de vista cultural, i que pens que s'han de recollir. És creença molt arrelada entre nosaltres que les aigües subterrànies ens arriben des del Pirineu! De la font de Cabrera es conta això i també que hi han vist sortir fulles de castanyer! És clar que ningú mai no en mostra cap, i sempre diuen que diuen.

Mentre aquests pensaments m'assaltaven, vaig considerar que podria esser interessant escometre les dues bugaderes, tot inquirint sobre la provenença de les aigües. Així va esser com, quan aquells externs acabaren la seva conversa, vaig adreçar-me a les dues llavadores, que endevinava peniscianes, amb la pregunta següent, formulada amb la meua particularíssima fonètica pseudovalenciana: —*d'on vénen eixes aigües?* Em sembla recordar una mica que la resposta —en valencià correctíssim— va esser que desconeixien el seu origen. La meua

amnèsia parcial és conseqüència de la intervenció fulminant d'un dels dos mascles forasters: —*ya está este tío hablando en catalán!*, introduïdo secundada per l'advocadessa defensora que supòs que era la seva dona: —*vaya mala educación!* Els altres dos forans també hi digueren la seva, mastegant fesols una estona, mentre les dues peniscianes paralizaven la seva activitat netejadora, i en el meu cervell s'iniciava una efervescència que acabaria amb una intervenció continguda, en castellà, és clar, i justificada per les evidents al·lusions: —*em discuparan, però no parlava amb vostès, sinó amb aquestes dones.* Un dels externs prosseguia amb les queixes sense treva: —*vaya corte que nos ha dado! Está bien que entre ustedes, estando en familia, hablen catalán, pero donde hay gente que no lo entiende, es de muy mala educación!* Vaig seguir contestant en castellà: —*de mala educación? Parlar la meua llengua a la meua terra?* I una de les senyores: —*Ah! Es usted de aquí?* —*No! No senyora, som de Mallorca, però aquesta es la meua terra, i tenc els mateixos drets de conversar en la meua llengua que vostè en la seva.*

I la seva no és ni millor ni pitjor que la meua, és senzillament diferent! Una de les dues senyores es va revestir de coratge: —*Bueno, pues yo también le hablaré en otro idioma! Fala galego? Eh? Fala galego?* —*No. No en sé de gallec, ni crec que vostè en sàpiga!* Crec que vaig ficar el dit dins la llaga, perquè de cop em va dir: *También le puedo*

hablar en vasco, mire usted... No sé si també em va dir que un avantpassat seu era basc... De totes formes és igual, perquè no li vaig deixar dir gaire coses més. Bona la'm va haver dita! L'estiu passat havia començat a interessar-me una mica pel basc, i menava ganes enrrera ferm d'esmolat la garrova, practicant amb la mitja dotzena de frases apreses. Ja empenyat del tot les hi vaig començar a llançar, com si fes voltar una roncadora: —*eguraldi txarra egiten du...* i estira i aguanta... com si fos allò de *kards-verdstaken sekspiken...* I la inaguantable senyora, ofesa pel seu turment incessant, arribà a confessar:

—*Ah no! Tanto no sé!* I descompareren com l'ànima d'en Robert, mentre els seus remucs, rebotien penyalat amunt cap al castell papal. Dies després, de retorn a casa, em donaven dins l'avió un exemplar del diari «Las Provincias», que en la seva edició del 10 de desembre seguia bombardejant en la forma acostumada els desinformats i els somnolents del País Valencià, amb un article signat per un membre de la «Real Academia de la Lengua» (espanyola, «naturalment»), on l'autor afirmava categòricament que «*el gobierno no protege la lengua española*», com si fés falta fer llimosna a la seu. Tanmateix aquesta gent no entendre mai la diferència entre esser espanyols, com són ells, i esser propietat dels espanyols, com és el qui subscriu, i molt a desgrat.

COSME AGUILÓ

Santanyí, 1 de gener del 1990

ELECTRÓNICA S'ARENAL

Venda i reparació
TV - VIDEO - HI-FI
DISTRIBUIDOR OFICIAL I SERVICI TÈCNIC

NEWMAR

Carrer Mateu Rotger, 17 - Tel. 26 57 74
S'ARENAL DE MALLORCA

Pintures

J.B. LARA PIQUERES

Plàstics, Esmalts
Vernís, Empaperats

Carrer Metge Francesc Aulet, 88-2A
Carrer Gómez Ulla, 20
Tlfs.: 660938 - 662035. Lluçmajor

ELECTRONICA

El Gaucho

SERVEI TÈCNIC

- * Televisió
- * Vídeo
- * Ràdio Cassettes
- * So
- * Instal·lacions Antenes
- Col·lectives, Individuals
- i Parabòliques

DISSENY I

- ASSESSORAMENT
- * Electrònica Industrial
- * Telecomunicacions
- * Alta Fidelitat
- * Registradores
- Electròniques

Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

NOVA BOTIGA D'EXPOSICIÓ I VENDA

**PEUGEOT
TALBOT**

AGENT OFICIAL

TALLERS MARINA

JOAN RAMON CLAR
RÒNDA DE MIGJORN, 80 (DAVANT EL BAR ODEON)
TALLER: CARRER MARINA, 104 - TEL.: 660521
07620 LLUCMAJOR

MALLORQUIMICA, S.A.

**FABRICA DE PINTURES,
ESMALTS I VERNISSOS**

FÀBRICA I BOTIGA A LLUCMAJOR

CARRER DE PERE ROIG, 43 AL 49 - TEL.: 660236.

BOTIGA A PALMA

CARRER JOAN CRESPI, 45 - TELÈFONS: 230942-454411

Llibertats nacionals racionades

Eren a l'any 1989 i un gran castell de focs artificials a un i altre costat de la porta de Brandeburg de Berlín il·luminava el món de tal manera que ja ningú podia dubtar que a partir d'aleshores la pau, la llibertat, el pluralisme polític i la justícia donarien la tònica, d'una manera irreversible, a tot el món. La civilització occidental havia fet grans progressos i la Unió Soviètica de Mijail Gorbtxov havia decidit d'imitar-la, tot renunciant unilateralment a exercir per la força el seu jou damunt de països centrals i orientals d'una part d'Europa abans de «sobirania limitada».

Dins aquest lloable afany de «sincerar» els problemes i les veritats, les realitats esclaten davant les passades mentides oficials. Els problemes nacionals dels alemanys dividits i els del pobles no russos de la Unió Soviètica en reben d'aquest castell de focs artificials l'espectacle i la llum de més aprop. Sorgeixen a lloure, així, al conjunt d'Europa, quan abans se silenciaven. Totes les parts del continent en resulten afectades.

D'aquesta manera el dret (establert a l'ONU) a l'autodeterminació de les nacions (amb o sense Estat) ens arriba aquí de la mà de la premsa espanyola en forma de polèmiques i aspiracions més o manco alçurades que denoten de totes totes una necessària i imminent reorganització d'això que en diuen «el Estado de las Autonomías». Perquè qualsevol intent de dur el debat més enllà de l'actual Constitució espanyola queda barrat per les revifades ordres i proclames joseantonianes de Madrid i els seus acòlits. S'irriten tot maldissimulant els seus «democràtics» (?) RACIONAMENTS de LLIBERTATS NACIONALS a què ens tenen acostumats, mentre catalans i bascos s'ho prenen en més tranquil·litat dient que com els estonians, letons, moldaus, alemanys... ells tampoc renuncien a res: es disposen a recollir en palangana els vents de llibertats nacionals que recorren Europa i que, pel que sembla, han constipat l'Estat espanyol.

Aquestes llibertats europees... podran propiciar una Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera mestresses dels seus propis destins?

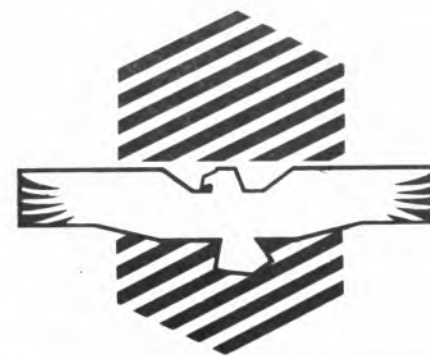
La palangana que ens posen a les mans aquests nous vents de llibertat ha de tenir, emperò, qualcú que l'agafi o la vulga agafar. Del conglomerat de diferents gradacions d'autogovern en què s'ha estructurat l'Estat espanyol, dissortadament, me pareix que a nosaltres ens toca el paper de tristes provincians a la coa de tot. I això perquè el nostre mapa polític és gairebé homologable al comú espanyol. El bipartidisme imperfecte de populars i socialistes matissat per un CDS en crisi; un regionalisme de dretes corcat, UM, les despulles del qual ni el dret abstracte a l'autodeterminació —que no necessàriament vol dir independència— defensen; i l'esquerra nacionalista del PSM, influent, però no gaire... Tot plegat resulta que no ens dóna per a fer més.

La política balear s'està espanyolitzant més, tot i que sempre ho ha estat molt. Les eleccions municipals i autonòmiques del 91 poden convertir-se no tant en una elecció entre opcions mallorquineses, sinó en un trist episodi balear de la bipolarització entre els dos grans partits espanyols; es barallaran les sucursals dels partits estatals PP i PSOE més o manco disfressades amb vestit regional i disposades a trepitjar tota casta de noses.

S'ha demostrat a Catalunya i al País Basc que devora la llengua, història, tradicions, etc. també un mapa polític distint al mapa polític espanyol és també un signe diferencial molt important. Que no només neix de la diferència, sinó que també crea diferència. Una cosa alimenta l'altra.

Es ben necessari que els mallorquins ens esforcem a treure'ns nosaltres mateixos les castanyes del foc, socarrant-nos un poc els dits si fa falta. Si volem continuar essent diferents en tradicions i cultura, és ben urgent que els espais de discrepància del nostre mapa polític amb l'homologable polític espanyol deixin de ser petits i els ocupin opcions nacionalistes que mai per mai renunciïn al dret a l'autogovern del poble de Mallorca i dels seus pobles germans, perquè és d'injustícia internacional que un poble foraster ens dicti allò que podem i podem fer.

Mateu Mateu i Villalonga

**ASCENSORES
ASPE S.A.**

C/. MARINETA, 7.
TELS. 26 62 32 - 26 62 54 - FAX - 490763
07600 EL ARENAL (MALLORCA)

S'Arenal

Gespes: Els joves de s'Arenal es senten marginats per la gestió municipal

Els joves de s'Arenal-Llucmajor se senten marginats de la política municipal de l'ajuntament, segons Alfonso Céspedes, secretari de l'àrea de Joventut del nou nat partit areneral Agrupación Social Independiente, ASI.

«L'única alternativa que tenim, a s'Arenal, per divertir-nos són les discoteques, els bars i les sales de jocs recreatius. No hi ha biblioteques, ni llocs on practicar l'esport, ni tallers per treballar-hi a l'hivern. Res», segons ha afirmat Alfonso Céspedes, el qual considera que aquesta situació pot empènyer els joves al món de l'alcohol i les drogues. «Amb això no vull dir que tots els menors de 25 anys siguin drogaddictes»,

ha matisat.

El representant d'ASI ha criticat algunes iniciatives de l'ajuntament, com el passat concurs de bevedors de cervesa, «mentre que no es preocupa per organitzar un motocross quan el campió de

Mallorca viu a s'Arenal. Tampoc no construeix piscines públiques i els joves han d'anar als hotels o pagar 1.500 pessetes per banyar-se a Aqua-City».

Alfonso Céspedes té previst l'edició d'una revista per a joves, la

creació d'un local per a la joventut, crear uns equips esportius de futbol sala i una ràdio jove, per començar a paliar aquestes mancances. «Aquests són projectes immediats», ha afirmat amb un to clarament optimista.

**FUSTERIA I EBANISTERIA
DECORACIÓ I RESTAURACIÓ**

MOBLES DE CUINA

RUIZ-SANTIAGO

Camí de Son Fangos, 24
Tlf.: 269870 - ES PIL.LARÍ

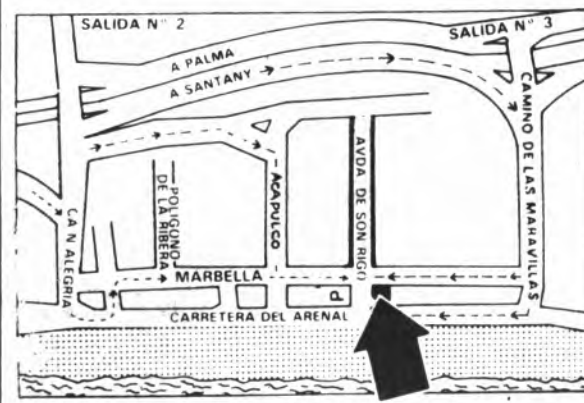
**SI VENIU
A L'ARCADA**

**PER L'AUTOPISTA HI HA
4 O 5 CAMINS**

**RESTAURANT
L'ARCADA**

**CARRETERA DE S'ARENAL (CANTONADA
AVINGUDA DE SON RIGO)
TELÈFON: 261450/54
S'ARENAL DE MALLORCA**

**LA CARTA ESTÀ EN CATALÀ
OBERT TOT L'ANY**

Atemptat paisatgístic a Vallgornera

J. Clar Coll

Encara ressonen els ecos del tancament del camí de Vallgornera, de propietat municipal, segons uns, i de propietat privada, segons altres -segons quin sigui la part preguntada- i una nova acció a una zona monumental des de l'any 1964, posa en tela de judici les nostres autoritats i responsables del patrimoni cultural i artístic de la nostra comunitat.

La polèmica s'inicià fa uns mesos, quan es tancà al trànsit, mitjançant unes barreres, un camí perquè -seguint les instruccions de la Comissió de Patrimoni Històric i Artístic de retirar les barreres de la zona monumental- s'impedís l'asfaltatge del camí en un tram als dos costats d'un talaiot i a tota la zona monumental.

L'ajuntament, considerant de propietat municipal l'esmentat camí, procedí a la retirada de les barreres i parets construïdes, iniciant un contenciós amb els propietaris de Vallgornera per intentar cobrar les despeses derivades del desmuntament.

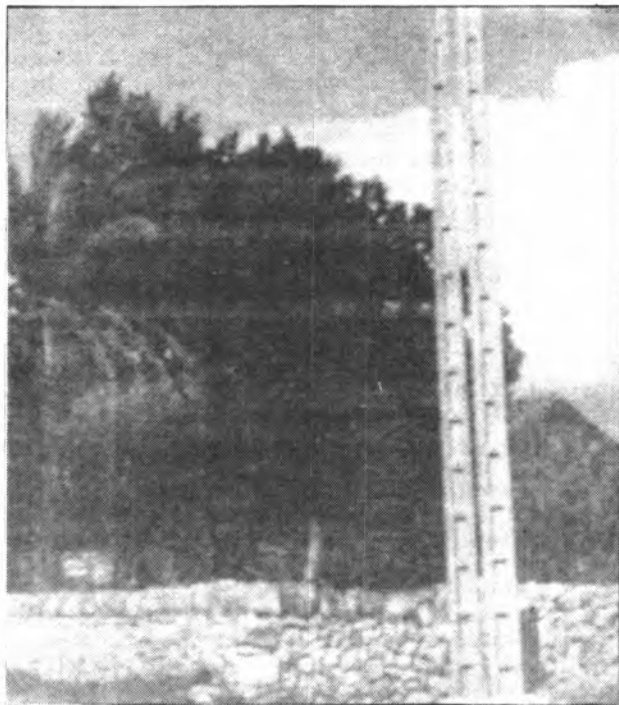
La Comissió del Patrimoni Històric i Artístic i la Direcció Provincial de Belles Arts aconsellaren enderrocar una caseta feta de blocs de formigó i que no s'asfaltàs un tram d'uns dos-cents metres perquè la presència de l'asfalt no fos estrany i nociu per a la integritat de la zona monumental.

Les darreres setmanes, la companyia de Gas i Electricitat, GESA, ha procedit a la col·locació, a ple centre de la zona monumental, de dos pals per posar-hi un transformador aeri, amb un im-

pacte negatiu sobre el paisatge molt superior al de l'asfaltatge del camí.

L'Ajuntament de Llucmajor ha denunciat

aquest acte davant Belles Arts i la Comissió del Patrimoni perquè es duguin a terme les corresponents mesures de reparació.

Dos pals de formigó per a un transformador rompen el conjunt artístic.

Llucmajor

Nova junta gestora del CDS

J. Clar Coll

L'assemblea informativa per crear una gestora que prepararà les eleccions per formar el futur comitè local del CDS a Llucmajor es va fer en un cèntric restaurant de la població, amb la presència de Xisco Quetglas, Tonya Alenyar i Tomeu Alorda, juntament amb Josep Maestre, portaveu de l'agrupació local. Hi assistiren una cinquantena d'afiliats i simpatitzants del partit centrista. Aquesta assemblea va venir provocada per la recent crisi del CDS a Llucmajor, que havia provocat que el partit deixàs, pràcticament, d'existir per la dimissió de tots els seus membres.

Josep Maestre, en nom dels 171 afiliats del partit a Llucmajor i el seu terme municipal, definí la

gestora com un equip amb ganes de fer feina, recordant els daltabaixos pels quals ha passat el partit i definint-los com etapes que no haurien d'haver tengut lloc mai. Paral·lelament, esmentà la responsabilitat d'aquesta recentment formada junta gestora que convocarà eleccions al comitè local, ja que els substituïts dels compromissaris dels càrrecs també havien dimitit dels seus càrrecs.

Xisco Quetglas donà per acabat l'acte dirigint-se als presents, recordant que el CDS està passant per moments difícils. A Llucmajor, a Mallorca i a l'Estat, els polítics d'avui dia no creen expectatives d'il·lusió, el poble sembla com si els hagués donat l'esquena.

LEPANTO, S.A.

COMPANIA D'ASSEGURANCES I REASSEGURANCES
AVINGUDA ARGENTINA, 18 - PRINCIPAL
TELÈFONS: 231306 - 285321

PREUS ESPECIALS PER A LA GENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

FONTANERIA FONTBLANC C.B.

ANTONIO ORDOÑEZ GARCIA

Abans FONTANERIA AMER

INSTAL·LACIONS - VENDA DE MATERIAL SANITARI -
CONTRAINCENDIS - PISCINES - CALEFACCIÓ

Carrer Diego Zaforteza, 4 - Tel. 26 48 73 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició
Carrer Arxiduc Lluís Salvador, 84
Telèfon: 75 16 31 - 75 54 45
Telefax: 75 81 32

Magatzem
Polígon de Son Castelló - Gran Via Asima
Telèfon: 29 40 04
Telefax: 75 95 27

Magatzem
Polígon de Can Valero-4 de novembre, 11
Telèfon: 20 66 66
Telefax: 75 81 30

Magatzem
Carrer de Sòcrates, 8 (Can Blau)
Telèfon: 27 01 61 - 27 79 95
Telefax: 24 93 09

Llucmajor
Oficina fàbrica i exposició
Carrer del bisbe Roig, 29
Telèfon: 66 01 50 - 66 01 54
Telefax: 66 05 98

S'Arenal
Exposició i magatzem
Carretera Militar, 522
Telèfon: 26 22 38
Telefax: 49 27 67

Cala d'Or
Exposició
Avinguda de Bèlgica, 14
Telèfon: 65 75 62

Magatzem
Carretera de Calonge - Cala d'Or, Km. 1.500
Telèfon: 65 82 10 - 65 82 28
Telefax: 64 34 25

Porreres
Magatzem
Carretera de Campos, s/n
Telèfon: 64 71 05
Telefax: 65 79 61

CRISTALLERIA FUSTERIA EN ALUMINI DOMINGUEZ
TEL. 411735

Construccions MOLL
TEL. 243513

TALLERES JO-AN
ANTONIO Y JOSE MARTINEZ
TEL.: 244304

FarCon FERRETERIA
TEL.: 410213

RENAULT
JOSE VALLESPER GOST
SERVICIO OFICIAL

TALLERS MAGO
PLANXA I PINTURA

AGENCIA DE VIATGES
INTERNATIONAL TRAVEL SERVICE

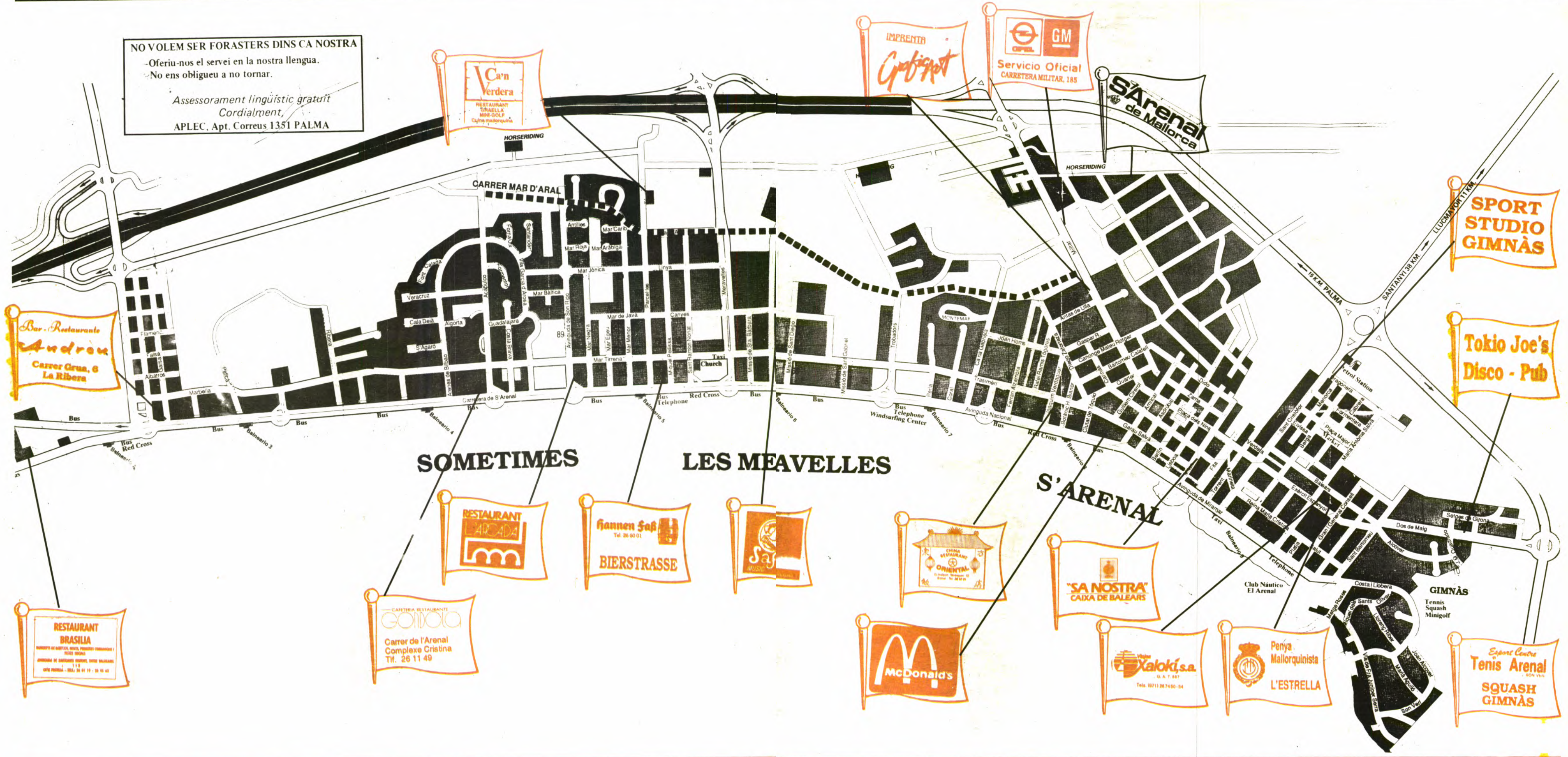
MATERIAL DE CONSTRUCCIÓ CAN MARI

CARNISSERIA I XARCUTERIA
DES CONYADES
Avda. del Cid, nº 32
Tel. 414319
SON FERRIOL

PNEUMÀTICS BRASIL

Forma
MOBLES DE CUINA I BANY

FORN I PASTISSERIA J. COLL
SANT JORDI
Carrer de la Cristiandat, 5 - Tlf.: 742237
SON FERRIOL
Avinguda del Cid - Tlf.: 413006
CIUTAT DE MALLORCA
Carrer de Manacor, 56 - Tlf.: 466222

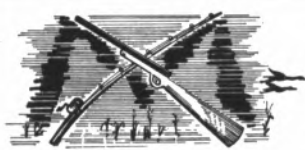
COMERCIAL ARENALERA

FUSTERIA

MIQUEL JAUME

MOBLES DE CUINA I BANY

Carrer Blatera, 18 - Tel. 41 21 98
SON FERRIOL

ARMERIA & PESCA
Montserrat

LLICÈNCIES DE CAÇA
PERMISOS D'ARMES

Avinguda del Cid, 10 - Tel. 24 95 05
SON FERRIOL

TALLER DE REPARACIONS MIQUEL CRESPI CAMPINS

Servei de Gasolina - Diesel
Canvis d'oli i filtres
Pre-revisions ITV-Frenòmetre
(Banc comprovador de frens)
Banc comprovador
d'amortiguadors
i detector d'amplades

Carrer d'Hèrcules, 2 - Tel. 24 58 16 - SON FERRIOL

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIARIA

VENC estudi a s'Arenal, amoblat, terrassa amb vistes al mar, 3.200.000. Mir Amengual 26 92 50

VENC pis 110 m2, balneari 8, a 300 m. de la platja, 3 dormitoris, telèfon, plaça de garatge, vistes al mar, 8.500.000. Mir Amengual 26 92 50

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca de s'Arenal.
FIQUES SASTRE BARCELO
Carrer Milà, 15.
Tel. 260649.
S'Arenal de Mallorca

Necessit solar d'un milenar de metres quadrats a s'Arenal. Tel.: 265590.

LLOC ESTUDI per hores. Màxima discreció i serietat. Tel. 404218.

PIS al Molinar, 124 metres quadrats, 50 m de platja, 3 dormitoris, 2 banys, sala menjador, cuina, rentadora, tele, video. 11.500.000 ptes. Mir Amengual 26 92 50.

PIS a Sant Jordi, 110 metres quadrats, 3 dormitoris, armari emportats, 2 banys, sala menjador, cuina, fusta de nord, parets aïllants. 8.000.000 ptes. Mir Amengual 26 92 50.

RÚSTICA a Llucmajor, 2.000 metres quadrats, casa de 72 m2, 3 dormitoris, bany, amoblat. Mir Amengual 26 92 50.

VENDA solar a la Ràpita, 602 m2, 8.000.000. Mir Amengual 26 92 50

CERC solar, mínim 200 metres quadrats, a dins s'Arenal. Tel. 26 14 26 i 74 01 72.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. **ELECTRONICA EL GAU-CHO**. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

OCASIÓ, Badia Blava, Solar amb vistes al mar, 860 m2 amb plànols aprovats. Mir Amengual 26 92 50

S'Arenal, planta baixa no sotil lliure, 100 m2 i terrassa, 8.400.000. Mir Amengual 26 92 50

S'Arenal, àtic 3 dormitoris, amoblat, terrassa, vistes al mar, plaça de garatge opcional, 7.850.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ESTANYOL, solar cèntric, edificable, 275 m2, tancat, 5.250.000. Mir Amengual 26 92 50

TRASPAS discoteca en funcionament, amb molt de renom, a s'Arenal. Informes al telèfon 26 34 40.

ES TRASPASSA local a primera línia de s'Arenal. Lloguer de 25.000 ptes. Tel. 26 48 81.

S'Arenal, llogam local per cotxeria o magatzem, situat darrera la sala de festes Bavaria, prop del balneari 8. Tel. 66 02 53 i 66 05 52. Llucmajor.

LLUCMAJOR, casa zona rústica, a 1 km. del poble, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

APARTAMENTS a Badia Blava, zona esportiva, de 1 i 2 habitacions, cuina, bany, jardí, vistes clares, des de 4.250.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA LLUCMAJOR, una quarterada i mitja, caseta, xemeneia, cisterna, 3.500.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA LLUCMAJOR, una quarterada, ametlers, garrovers, 1.000.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA CAN PASTILLA, es lloga apartament per mesos, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

VENC pis a Sant Jordi, 3 dormitoris, 2 banys, armari emportats, primera qualitat, vistes clares, 8.000.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ESTANYOL, solar a Son Bieló, 450 m2, edificable. 7.000.000. Mir Amengual 26 92 50

SANTA PONSÀ, a estrenar, 85 m2 i 87 de jardí, plaça de garatge, xemeneia, terrassa, prop del Club Nàutic, petita comunitat, 11.000.000. Mir Amengual 26 92 50

SOLAR a Cala Pi, 700 metres quadrats. 2.000.000 ptes. SOLAR a Cala Pi, 800 metres quadrats. 2.500.000 ptes. SOLAR a Cala Pi, 630 metres quadrats. 2.000.000 ptes. SOLAR a Cala Pi, 1.680 metres quadrats. 4.200.000 ptes. Mir Amengual 26 92 50.

TRASPAS local zona Progrés, 125 metres quadrats, dormitori, bany, amoblat, apropiat per a bar. Mir Amengual 26 92 50.

S'Arenal, local comercial zona ambulatori, 50 metres quadrats, dormitori, bany, sala menjador, cuina, semi-amoblat. Mir Amengual 26 92 50.

VILAFRANCA, 800 metres quadrats, 110 de construïts, 3 dormitoris, bany, sala menjador, cuina, energia solar. Mir Amengual 26 92 50.

LLUCMAJOR, zona Ca s'Hereu, guapa zona de xalets, 10.000 metres de terreny, caseta de camp de 15 metres, s'hi pot edificar casa gran, es pot connectar electricitat de GESA i telèfon. 3.600.000 ptes. Agència Immobiliària Bonnin Sansó. 20 00 07.

PORRERES, a 4 km del poble, camí asfaltat, zona tranquil·la, 9.000 metres, ametlers i garrovers, petita caseta de dues plantes, dependències per a animals. 3.400.000 ptes. Agència Immobiliària Bonnin Sansó. 20 00 07.

PIS a Llucmajor, zona Ronda, 130 metres quadrats, 3 dormitoris, 1 bany, sala menjador, cuina, ofis, rebost. 7.500.000 ptes. Mir Amengual 26 92 50.

PIS a s'Estanyol, 110 metres quadrats, 3 dormitoris, armari emportats, 2 banys, sala menjador amb xemeneia, cuina, terrassa, portes de nord, tot de marbre. Mir Amengual 26 92 50.

LLUCMAJOR, 2.000 metres quadrats, casa legalitzada, 3 dormitoris, 1 bany, tot amoblat. 9.000.000 ptes. Tel. 26 92 50 Mir-Amengual.

A 15 km de Palma, cta. Santa Maria-Pòrtol, veng hort de 3.200 metres quadrats, tancat, aigua i arbres fruitals, safareig de 500 litres, possibilitat de llum elèctrica. 5.000.000 ptes. Tel. 24 51 83.

LLUCMAJOR, veng finca a 2 km, 1 quarterada, aljub i casa de pedra, tancat amb paret. 1.500.000 ptes. Tel. 66 17 50.

CARRETERA s'Arenal, a 2 km abans d'arribar a Llucmajor, 7.000 metres, arbrat, s'hi pot edificar caseta. 1.900.000 ptes. Agència Immobiliària Bonnin Sansó. 20 00 07.

LLUCMAJOR, travessia carretera de Campos, casa de 4 habitacions, menjador amb xemeneia, cuina, electricitat amb alternadora, 15.000 metres de terreny, dependències per a cavalls, aljub. 8.500.000 ptes. Agència Immobiliària Bonnin Sansó. 20 00 07.

LLUCMAJOR, a 19 km de Palma, bonica casa rústica mallorquina de pedra, molt bne conservada, 2 habitacions, bany complet, cuina, menjador amb xemeneia, 8.000 metres de terreny tancat, prop de camí asfaltat, arbrat, cisterna, llum per placa solar i alternadora de 220 v. Preu 10.000.000 ptes. Agència Immobiliària Bonnin Sansó. 20 00 07.

LLUCMAJOR, Algaida i Sencelles, necessitam finques, xalets i terrenys per gran demanda de clients espanyols i estrangers. Molts d'anys d'experiència. Agència Immobiliària Bonnin Sansó. 20 00 07.

LLUCMAJOR, a la falda de la muntanya, finca de 4.200 metres, cultivable, petit pinar, camí asfaltat, bones vistes, s'hi pot edificar caseta. 1.500.00 ptes. Agència Immobiliària Bonnin Sansó. 20 00 07.

CERC casa per llogar a s'Arenal o les Meravelles. 26 10 08.

ANIMALS DE COMPANYIA

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels: 491736 - De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

CLINICA VETERINARIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdaguer, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

S'Arenal
de Mallorca

**IMMOBILIÀRIA
MIR-AMENGUAL**
COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BENS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de Sant
Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL

**CRISTALLERIA
LLUCMAJOR**

Acristallaments d'Obres - Miralls -
Vidres de color - Decorats - Vidreres
Artístiques.
Ronda de Migjorn, 105. Tel.: 661493
LLUCMAJOR (Mallorca)

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELF:
ATENCIÓ	
—Escriuiu un sol anunci per cupó. —Usau lletres majúscules. —Escriuiu dins el requadre el text.	

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SESCADENES DE S'ARENAL

Petits anuncis

ENTRE CAN PASTILLA i s'Arenal, cerc nau industrial o solar gran, per construir-n'hi una. Tel. 261246.

NECESSIT Magatzem, casa vella o solar a Ses Cadenes, Pil·larí o Meravelles. Ofertes al 261246 - 261052.

Rústica de regadiu devers s'Aranjassa, 10.000 metres quadrats, casa legítimada que necessita reformes al molí, safareig. Possibilitat d'electricitat. 11.000.000 ptes. Facilitats. Tel.: 715131 i 740236.

PERRUQUERIES

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Can Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

VIATGES

VIATGES S'ARENAL. Billets d'avió i de vaixell. Vols xàter. Crediviatge. Lloguer de cotxes.

Reserves per telèfon i entrega de billets a domicili. Telèfons: 266673-261265. S'Arenal.

VIATGES XALOKI. Billets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VENDES

VENC NAU 250 m². a s'Arenal. Tel. 268111. Demanar per Agustí.

VENC CASA gran, 1.000 m², cente Llucmajor, carrer de Sant Pau. Tel. 260164.

VENC BOT de fibra de 10 pams descobert amb motor fora borda de 7'50 CV «Mercury». Tel. 262769. Ref. Miquel.

VENC ciclomotor Mobylette Liberty, color blau metal·litzat, amb intermitents, per 55.000 ptes. Tel. 238981.

OUS FRESCS de gallina rossa. Servici a restaurants i hotels cada tres dies. Preus interessants. Granja Acosta. Llucmajor. Tel. 660432.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferris.

VENC prestatgeries metàl·liques per a comerços. 24 79 12

VOLEM VENDRE 2 rodes de Talbot Horizon, c/ Aragó, 70-1 Palma.

VENC llaüt menorquí de 30 pams, ben equipat, motor Solé de 50 Hp, deix amarrament. Tel. 24 38 07, de 13 a 14 hores.

PERSONALS

VIUDA, 55 anys, casa, bons estalvis, atractiva, educada; voldria conèixer senyor sense vicis i que li agradi la casa per a amistat seriosa. 710087.

JOVE, 1'78 d'alçada, atractiu, estudis universitaris, 27 anys, cotxe; voldria conèixer senyoreta guapa i simpàtica, per a amistat seriosa. Apt. 10.237 Palma.

VIUDA, 60 anys, sincera, visc en un poble; voldria conèixer senyor bo per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

FUNCIONARI, 34 anys, atractiu, morè, alt; voldria conèixer al.lota amorosa i atractiva, per a fins matrimonials. Apt. 10.237 Palma.

SEPARAT, 45 anys, ros, ulls verds, cotxe i pis; voldria conèixer senyoreta, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

ESTUDIANT, 23 anys, alta, rossa, simpàtica; voldria conèixer jove educat i sincer, per a amistat seriosa i duradora. Apt. 10.237 Palma.

ASTROLEG, 32 anys, alt, robust; voldria conèixer senyoreta bonica, educada i que li agradi l'astrologia per sortir i dur una amistat seriosa. Apt. 10.237 Palma.

OFICINISTA, 30 anys, atractiu, bon nivell cultural; voldria conèixer senyoreta atractiva, educada, per una bona amistat seriosa. 710087.

FADRINA, 28 anys, morena, alta, estudis superiors, apartament; voldria conèixer jove treballador, senzill, alt, per a fins seriosos. 247912.

PEDIATRA, 45 anys, alt, atractiu, de bon cor; voldria conèixer senyoreta simpàtica i educada per a amistat seriosa i fins matrimonials. 710087.

ATS, 34 anys, fadrina, de poble; voldria conèixer jove d'uns 37 anys, alt, educat i treballador, per a amistat sincera i fins seriosos. 710087.

PROFESSOR, 34 anys, divorciat, sense vicis, cotxe i barca; voldria conèixer senyoreta alta, educada, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. 247912.

FADRI de 30 anys, de color, educat, 1'80 d'alçada, ben plantat i amb l'esdevenidor resolt. 140.000 ptes al mes, cotxe i pis. Voldria conèixer dona sense fills, indiferent estat civil, per formar una família. La interessada pot cridar al telèfon 71 00 87.

FORNER, 39 anys, simpàtic, agradable, pis gran, bon cotxe; si ets una al.lota agradable, treballadora, et faré molt feliç. Per contactar amb mi crida al telèfon 24 79 12.

SENYORA, 47 anys, modista, nascuda a Eivissa, fadrina, sense problemes econòmics, casa i cotxe propis, som educada, senzilla, alegre. Voldria conèixer senyor intel·ligent, amant, culte, per a fins seriosos. 24 79 12.

SEPARADA legal, atractiva, bona presència, caràcter alegre, voldria amistat formal amb senyor fins a 48 anys, que sigui seriós, formal, ordenat, bona presència. Fins seriosos. 24 79 12.

DONA de 18 a 40 anys, si vols fer feina els capvespres, telefona al 71 00 87 (130). Carrer d'Aragó, 70-1, Palma.

EM VULL CASAR amb una al.lota de 16 a 35 anys. Tenc una bona posició, som alt i tenc 29 anys. Escriu-me aviat i et faré feliç. Apt. 10093 Palma.

MALLORQUÍ, fadri, sense mals vicis, 39 anys; cerc mallorquina de 39 a 40 anys sense mals vicis per a fins seriosos. Carrer Plateria, 7, 2-2 Palma.

Vull contactar amb senyora de 25 a 45 anys per fer feines de neteja de la casa, 5 dies al mes, els capvespres. Telefonar a hores d'oficina al 71 00 87.

PENINSULAR, 58 anys, 1'78 d'alçada, afició per l'esport, música, dansa, propietari d'immobles. Vull formar una família. Voldria conèixer dona que es senti sola, la puc fer més feliç del que s'imagina. 71 00 87.

LLICENCIADA en Física, 32 anys, professora de belles arts, pis, cotxe, senzilla, simpàtica; voldria conèixer jove, fadri, per amistat. Educad, formal, de la meva edat. 71 00 87.

ENGINYER tècnic, 48 anys, pis, petita embarcació, es-talvis, sense fills a càrrec meu, m'agrada practicar esports; voldria conèixer dona de la meva edat, amorosa i romàntica. 24 79 12.

BAR PROPI, pis cotxe, estalvis, tota una vida per davant, home de mitjana edat, senzill; cerc dona per la resta de la meua vida, fins matrimonials. 27 79 90.

VIUDA amb 1 fill, alts guanys, xalet propi, estudis universitaris, treball fix; m'agradaria conèixer un home jove, formal, amorós i comprensiu, que sàpiga omplir la meua vida. 27 79 90.

SEPARAT, 25 anys, alt, prim, d'ulls verds, molt atractiu, tenc negoci propi, cotxe, pis, però em sent tot sol. Voldria conèixer una al.lota amorosa, que em compregui i no tenguí vicis. 24 79 12.

Associació d'Hotelers de la Platja de Palma, Can Pastilla i s'Arenal.

Programa de Carnavals 90

Patrocina: «Un Hivern a Mallorca».

Divendres, dia 23
Ball de Carnaval:
—Plaça de les Meravelles, des de les 16'30 hs.

Dissabte, dia 24
Passacarrers musical per la zona, des de les 10'00 hs.
Gran desfilada de Carnaval:
—concentració davant el Tenis Arenal Son Verí, 14'30 hs.
—desfilada per la carretera de la platja, 15'30 hs.
—arribada a la plaça de les Meravelles i desfilada davant del jurat, 16'00 hs.
—gran ball de fi de festa amb actuacions i degustacions gratuïtes, 17'00 hs.
Sopar i ball de Carnaval
—al restaurant Rancho Picadero a les 21'30 hs.
Tickets a l'Associació d'Hotelers.

Sorteig de viatges i regals.
Diumenge, dia 25
Sa Rua a Palma
—sortida des de l'Associació d'Hotelers, 15'30 hs.
—tornada a les 18'00 hs.
trasllat de clients d'hotels amb places limitades.
Tickets gratuïts a l'Associació d'Hotelers.

Dilluns, dia 26
Rueta escolar.
—A s'Arenal, amb desfilada pels carrers de Berga, de Miramar, de sant Bartomeu, de les Balears, de Maria Antònia Salvà i arribada i fi de festa a la plaça Major de s'Arenal, 10'30 hs.

Dimarts, dia 27
Entero de Carnaval
—concentració a la plaça de l'ambulatori, 20'30 hs.
—desfilada fins a la plaça Major de s'Arenal, 21'00 hs.
—ball vestit de Carnaval a la plaça dels nins de s'Arenal, 21'30 hs.
organitzat per l'Obra Cultural Balear.

Associació d'Hotelers carrer de Marbella, 39 Tel.— 267654 Fax 491012

PERSONALS

SENYORA, viuda, sense fills ni problemes, vida acomodada. Cerc senyor fins a 65 anys, dinàmic, juvenil. Bona amistat de moment, per formar una llar. 710087.

CUBANA, vida tranquil·la, estalvis, pis propi, afecionada a les novel·les de misteri, lectura informativa. Voldria trobar parella, senyor honrat, de 46 a 60 anys. Cridar al 710087.

ELECTRICISTA, separat legal, dues filles, em sembla que estic vivint un somni que sempre es repeteix, em veig tot sol sense esperances de trobar-te, cridar, no ho dubtis, ens ajudarem. 710087.

ESTRANGERA de 25 anys, atractiva, esvelta, 1'65 d'alçada, vol conèixer mallorquí fins a 29 anys. Fins seriosos. Cridau al 710087.

VENÇ ORDINADOR Spectrum, 128 K, amb quaranta jocs. 37.500 pessetes. Tel. 260064.

SENYOR atractiu, corpulent, professió superior, capital elevat, fortuna personal; em trobo sol, voldria relacionar-me amb algú per amistat / família; senyoreta educada. 710087.

DIVORCIADA, 48 anys, alta, atractiva, idealista, cultura general, visc sola, fills independents, importants estalvis, alguns negocis; voldria trobar senyor bo per formar parella. 710087.

ADMINISTRATIVA, d'idees clares, ingressos elevats, senzilla, elegant, alta, atractiva; vull formar parella amb senyor educat per fins matrimonials. 710087.

DIVORCIAT, 44 anys, 1'87 d'alçada, bona presència, cultura àmplia, cap vici, amable; vull formar una família amb senyora senzilla, que li agraden els animals, el camp i la casa. 710087.

CUINER, alt, guapo, bon físic, 90.000 ptes. al mes, estudi propi, cotxe, sol, béns importants, m'agraden els animals, la muntanya, els toros; senyoreta semblant. 710087.

MODEL de perruqueria, 43 anys, alta, cabells llargs, morena, bonica, cultura general, molt senzilla; només vull amistat amb senyor bo i amable. Possibles fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

DIRECTOR GERENT, 50 anys, sense problemes econòmics, voldria conèixer senyora, no importa si té fills, fins seriosos matrimonials. Crida'm al 710087.

SEPARADA legal, 27 anys, negoci propi, estudis mitjans, xalet, cotxe, molt bonita, senzilla. No vull ser enganyada. Senyor honrat i educat. 710087.

SEPARADA, 38 anys, pis, estalvis, som morena, elegant, guapa. No tenc fills i som amant de la llar. Vull senyor fins a 48 anys amb l'esdevenidor resol. Apt. 10236 - Palma.

SENYOR, 48 anys, separat, donant de sang i òrgans, interessat a conèixer mallorquina, viuda, separada o fadrina, tenc casa i cotxe, sense fills. Apt. 10236 - 07090 - Palma.

VIUDA, 56 anys, estrangera, estudis universitaris, varies llicenciatures, vida acomodada. Voldria formar parella amb senyor, 56 a 70 anys, sa, actiu. Indiferent fills. 277990.

FADRI, important càrrec, 34 anys, importants béns econòmics, estudis, pis a Palma. Voldria casar-me amb senyora o senyoreta intel·ligent, bona presència. 277990.

SEPARADA, resident a Palma, feina segura, estudis mitjans, varis idiomes, amant de la llar, nins, camp. Voldria formar una família amb senyor de 30 a 40 anys, seriós. 710087.

VIUDO, 56 anys, alt, fort, apassionat, bondados. M'agrada la dona amb personalitat, tímida. Senyora d'aquesta qualitat, formar parella o matrimoni. 277990.

SEPARADA, 32 anys, aviàt obtindrà el divorci. Voldria amistat de moment, senyor seriós, lleial, 35 a 49 anys, no importa el seu estat civil. 277990.

FADRI simpàtic, de mitjana edat, seriós, educat, sense vici, independent. Cerc dona simpàtica, original, d'idees clares, per fer-la feliç en matrimoni. 277990.

SEPARADA legal, 51 anys, 1'76, dinàmica, elegant, senyora. Voldria senyor responsable, bo i simpàtic. Llar. 710087.

VIUDA, 67 anys, casolana, varis negocis de comestibles, neta, m'agrada la música romàntica, marxosa. Voldria amistat amb senyor seriós, actiu, simpàtic. Fins seriosos. 277990.

VIUDA, 59 anys, senzilla, sense problemes, simpàtica, sembla que tenc menys anys. Vull continuar feliçment amb un senyor semblant. 277990.

FADRI, som forner, honrat, et faré molt feliç, formar una família. Tenc 38 anys, estatura mitjana, amorós. 277990.

Si et vols casar o aconseguir una bona i neta amistat, no li donis més voltes. No dubtis més ja que el que no aconseguix mitjançant els serveis del Centre d'Orientació Matrimonial, «La Pareja Unida», no ho aconseguix de cap altra manera.

Comprova-ho vosté mateix/a. Ajudam a tothom de la mateixa manera: fadrins/nes, viudos/es, separats/des, divorciats/des, alts i altes, grossos i grosses, prim i primes i guapos i lletjos.

Ves a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1. tel. (971)710087.

Al Centre Matrimonial «La Pareja Unida» disposam d'una gran quantitat de senyoretes i senyors entre 50 i 72 anys que volen trobar la seva mitja taronja, o una amistat formal.

A vosté, senyor o senyora, si també ho desitja, podeu rebre ajuda de «La Pareja Unida» a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1.

VIUDA, 58 anys, seriosa, posició social alta, importants béns, sana. Vull de moment amistat amb senyor dialogant, amb bons fins, 59 a 60 anys. 277990.

COMERCIANT, 45 anys, fadrina, sese fills, no tenc família a Mallorca i em trobo massa sola. Voldria fer amistat formal amb senyor bo. 277990.

SEPARADA, 44 anys, 1'76, prima, atractiva, capital elevat, elegant, bon cor. M'agradaria fer amistat o formar parella amb senyor de 50 a 55 anys. 277990.

MILITAR, esdevenidor assegurat, culte, presència, serietat. Em vull casar amb senyora intel·ligent, bona presència, amb cultura, de 30 a 40 anys, alta. 710087.

FADRI, 45 anys, madrieny, resident a Palma, béns importants, col·lecció de gran valor, distingit. Cerc senyora amb cultura, elegant. Formar família. 277990.

MALLORQUI, 39 anys, finques, casa rústica, negocis elèctrics, varis idiomes. Vull senyoreta per casar-me, bona, intel·ligent, deserta, de 25 a 40 anys. 710087.

FADRI, culte, cotxe, pis a Palma, finques, bona persona, simpàtic, formal. Vull formar una família amb senyora de 31 a 46 anys, intel·ligent. 710087.

CHARACTER AGRADABLE, 37 anys, bona presència, viuda, vul refer la meua vida amb senyor responsable, honest, de gran cor, indiferent posició. 710087.

PERRUQUER, 28 anys, alt, morè, bona presència, educat, formal, fadrí, som bo, m'agrada passejar i la vida tranquil·la. Voldria conèixer al·lota bona, senzilla. Fins seriosos. 710087.

SOM UNA SENYORA VIUDA, distingida, 65 anys, no em falta res, posició econòmica resolta, m'agrada viatjar, som alegre, simpàtica, però estic molt sola, necessit un company fidel, educat, per conviure plegats. Cridau al 710087. Fins formals, seriosos.

SENYOR ADVOCAT, 65 anys, bona presència, 1'72 d'alçada, prim. Estic separat, tenc la vida resolta, sense cap tipus de problema econòmic, però sí el tenc de soledat, d'estimació. M'agradaria molt trobar una bona dona, que em pogués fer feliç, de moment una bona amistat, fins seriosos. 710087.

SENYORA DE NEGOCIS, 42 anys, bona presència, 1'63 d'alçada, activa, treballadora, a causa de la meua feina no puc conèixer gaire gent per estar moltes hores ocupada. M'agradaria conèixer cavaller formal, bona persona, per tenir, de moment, una bona amistat, no importa estat civil, fins seriosos. 710087.

MESTRE D'ESCOLA, a Palma, 34 anys, fadrí, mallorquí, cabells negres, 1'80 d'alçada, bona presència, estic cansat d'estar sol, tenc amigues però no parella, interessada a conèixer-me per tenir, de moment, una bona amistat, només has de cridar-me al 710087.

CRISTALLERIA EL ESPEJO
VIDRERES
EMPLOMADES,
GRAVATS ARTÍSTICS,
VIDRES DE
SEGURETAT,
TANCAMENT DE
GALERIES AMB
ALUMINI I CRISTALL,
VIDRES I MIRALLS EN
GENERAL, MAMPARES
DE BANY.
CARRETERA DE
MANACOR, 426
CASA BLANCA - TLF.: 249039

FADRI, mitja edat, alt, guapo, professió immillorable, 320.000 ptes. al mes, propietari finques i immobles; cerc senyora de 30 a 40 anys amb les idees clares, estudis i formal. 277990.

MESTRE D'OBRES, 39 anys, alt, amb estudis superiors, esdevenidor resol, vida acomodada, atractiu; cerc senyora / senyoreta simpàtica, bona, semblant edat, neta, fins formals. 710087.

EMPLEADA D'AJUNTAMENT, 26 anys, 1'73 d'alçada, bonica, amb estudis superiors, idealista, fins matrimonials; senyor senzill, molt bo, sense vici, net. Apt. 10.237 (Palma).

SENYORA, 56 anys, cabells castanys, atractiva, 1'72 d'alçada, aspiracions, escriure, teatre, agradable conversa, senzilla, comprensiva; senyor amb fins amistat / formar una família. 710087.

ARIES, impulsiva, optimista, divertida; feina pròpia, sense problemes; voldria conèixer jove de fins a 33 anys per una possible història d'amor. 710087.

PINTOR de professió, músic d'hobby; voldria conèixer senyoreta fins a 33 anys que li agradi la música i un poc la bohèmica. 277990.

S'Arenal
de Mallorca

FADRI de mitjana edat, la meua feina és la construcció, 200.000, cotxe, xalet, m'agraden els esports, la casa. Senyora 35/50 anys, fins matrimonials. 247912.

MALLORQUI, 30 anys, 1'80 d'alçada, estudis universitaris, pis, cotxe, fadrí, voldria fer una amistat seriosa, senyoreta fadrina / viuda, sense problemes. Apt. 10.093 - Palma

VIUDA, 31 anys, atractiva, intel·ligent, 180.000 al mes, pis propi, xalet, i casa gran a Eivissa. T'ofereixo el meu amor, la meua comprensió. Senyor formal 34/40 anys. 247912.

ESTUDIANT, esportista, m'agrada la muntanya, m'apassionen les regates; contactaria amb al·lota amb els mateixos gusts. Exclusiva amistat. 247990.

PILOT d'aviació d'edat, físicament atractiu, 1'80 d'alçada, està interessat en conèixer al·lota de 17 a 22 anys per bona amistat i si és possible conviure, viatjar i disfrutar de la vida. Crida'm al 710087.

CAP DE VENDES, 36 anys, bona presència, cotxe, xalet, resident a poble, amb un gran esdevenidor; em falta amor, estimació; senyora / senyoreta formal, amb fins matrimonials. 710087.

Arreglos

MARGA

ARREGLOS DE PECES DE VESTIR EN PELL

Carrer Capità Ramonell Boix, 40
Tel. 41 58 16
ES MOLINAR

PER IL·LUMINAR LA SEVA LLAR
ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

MENJARS CASOLANS

SOM ESPECIALISTES EN XOT I PORCELLA
FEIM PRESSUPOSTS PER A BATETJOS,
COMUNIONS I BODES
APARCAMENT PROPI
ELS DILLUNS
TANCAT
AVINGUDA DE
CARLES V - TEL.: 661117
LLUCMAJOR

PERSONALS

ENGINYER, 27 anys, el meu cor bateja cada dia més fort perquè sàpigues que et necessit, no sents el seu batec?! Doncs acosta't més, et necessit, dona, tu seràs el que més apreciarà el meu cor, ànima, pensament i altres. Com abans millor, fins totalment seriosos. 710087

PROFESSORA D'IDIOMES, voldria conèixer l'home dels seus somnis, un home que sàpiga el que és una dona de la llar, bruna de cabells llargs, ulls negres, 31 anys. Crida'm al 710087.

FADRI, 24 anys, professió important, 145.000 ptes. al mes, pis i cotxe propis, salut excel·lent, nacionalitat italià - espanyola; cerc senyoreta formal, intel·ligent, per fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

SEPARAT, 29 anys, mallorquí, 1'80 d'alçada, prim, ulls negres, estudis normals, afició a la música i l'arqueologia; senyoreta amb fins semblants, amistat / matrimoni. 710087.

BORSA DEL MOTOR

VENC Ford Scort-Laser 1.300, PM-AB. 600.000 ptes. Bon est. Tel. 66 01 25.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RENAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

Seat Ibiza, PM-N. 700.000 Ptes. Panda Marbella, PM-N. 530.000. Volkswagen Polo, PM-N. 680.000. Seat 127, quatre portes, PM-P. 85.000. Seat 127, PM-X Fura, 75.000 Ptes. Telf. 248914 - Son Ferriol.

GASTRONOMIA

MESON LOS HERMANOS. Nova direcció. Els migdies menú a 550 ptes. Carretera Militar, 253. Tlf.: 268257. S'Arenal de Mallorca.

McDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Srta. Susana.

S'Arenal
de Mallorca
265005

EXPRES CAFETERIA. Cuina mallorquina. Menú a 500 ptes. Carrer Bisbe Roig, 46. Tlf.: 662972. Llucmajor.

LA NÈCORA. Cuina catalana i internacional. Passeig Barceló i Mir. 11 Tlf.: 247272. Es Portitxol.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPO-LITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paelles. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

LA COVA DEL TORO. Cuina típica mallorquina, pa amb oli i pernil, caragols, tripes, frit, truita de riu, gambes, paella. Carrer Arrecife davant la mar. Ciutat Jardí.

HOSTAL MARACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 263017.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdader, 12. Tel. 266721, S'Arenal.

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Llucmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660499 - Llucmajor.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

SERVEIS PROFESSIONALS

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meva de S'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

DONA de fer feines s'ofereix per hores. Tel. 269225.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i peçs. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

Dona de fer feines s'ofereix per hores de Sant Jordi i enrevoltants. Telf. - 642494.

DOS CAMBRERS autònoms professionals. Serveis extres a hotels, servei diari a l'hora que sia, s'ofereixen. Tel. 263042.

SENYORA de neteja, s'ofereix a 600 ptes. l'hora. Telf. 413269 - 770348.

CUINER de 25 anys cerca feina. Telefonar a partir de les 5 de l'horabaixa al 268675.

DONA de fer feines per hores s'ofereix a S'Arenal i Cala Blava. Tel. 265838.

PER REPARTIR propaganda o similars m'ofereix, tenc experiència. Tel. 266332.

JOIERIA
RELOTGERIA
MARINA
CARRER, SALUT, 21
TEL.: 262415
S'ARENAL DE MALLORCA

VIATGES
S'Arenal

Bitllets d'avió i de vaixell.
Vols xàrters.
Crediviatge.
Lloguer de cotxes.
Reserves per telèfon i entrega de bitllets a domicili. Amílcar, 16.
Tels. 266673-261265.
S'Arenal de Mallorca.

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

MAGATZEM DE PINSOS, adobs i cereals. Distribuidor de pinsos PIEMA. Avinguda del Cid, 77. Tel. 243725 - Son Ferriol.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correjes de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

CUINER amb experiència s'ofereix per hores o de nit. Barbacoes, cafeteries, restaurants o particulars. Tel. 268675.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pilari.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

AL·LOTA s'ofereix per tenir cura de nins i per fer neteja per hores. Trucar els vespres. Bàrbara. Tel. 271316.

GUARD NINS a ca meva. Bon tracte. Tel. 266834.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

DONA DE NETEJA se necessita. Tel. 265005.

AL·LOTA jove amb experiència, s'ofereix per treballar els horabaixes. Estudis: COU, idiomes, maneig d'ordinador, nocions de mecanografia. M'agrada estar amb la gent (cara al públic) i tenc moltes ganes de treballar. Maite, tel. 41 64 45.

AL·LOTES de 15 a 19 anys, necessit per tenir cura d'oficina. Necessari idiomes, mecanografia i simpatia. Tel. 710087.

TINTORERIA CALTOR. Neteja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correjes de ventilador, canvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, radio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

Cercam persona que vulgui formar societat o qualsevol classe de negoci. Per contactes, al tel. 24 79 12 i 27 42 43. Vespres i festius. Apt. 10.237 Palma.

ENSENYANCES

FRANCES i anglès, classes particulars a S'Arenal. Tel. 269946.

IDIOMES 92
TRADUCCIONS
TÈCNIQUES
CLASSES D'ANGLÈS,
ALEMANY I ESPANYOL
PREUS ECONÒMICS
CARRER DE BARTOMEU
CALAFELL, 6 BAIXOS
TELF.: 491998
07600 S'ARENAL

FRANCES, ANGLÈS, alemany, classes particulars, conversació per a principiants, zona S'Arenal. 263881.

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

T'ofereim cursos de programació en:

BASIC
dBASE III PLUS
COBOL
TURBO - PASCAL
TURBO - C
TURBO - BASIC
BASIC2 *
* (el de l'AMSTRAD PC)
i de formació d'usuari en:

ABILITY 2000
OPEN ACCESS II
SYMPHONY
LOTUS 1-2-3.
LOCO SCRIPT.
A més d'un llarg etcètera, pots aprendre:
BANCA
MECANOGRAFIA
COMPTABILITAT
IDIOMES
REPÀS.
Carrer Balears, 25-2-1.
Tel. 491916 - S'Arenal de Mallorca.

PROFESSOR de dibuix tècnic necessit. Tel. 262276.

GIMNAS ESPADAS. Carrer del Duc de Rubí, 3 - Son Ferriol. Gimnàstica de manteniment, Karate, Judo. Telf. 418709. Professors titulats.

NOU BOTIGA CANINA NOU

«PET SHOW»

Tot per el benestar del seu ca o moix

Alimentació, netetja i higiene

Llits i juguetes

(recomanats pel Dr. Magrini)

Carrer Diego Zaforteza, 29
(davant la Cafeteria Venus)
Balneari 8
S'ARENAL DE MALLORCA

Els acusats es dedicaven a la venda de droga a Son Banya.

Dotze anys de presó per a tres traficants

Els germans Isidro, Pedro i Francisca Cortés Picazo, que viuen habitualment a Son Banya, ha estat condemnats a més de dotze anys de presó com autors d'un delictes contra la salut pública i, també, d'un delictes de receptació d'objectes robats.

La sentència declara provat que els tres acusats es dedicaven a la venda d'heroïna a Son Banya, durant els mesos de

maig a juny de 1988. En un registre efectuat a la casa del primer d'ells, la policia incautà setze paperines d'heroïna. La policia també intervingué més de dos milions de pessetes, fruit de la venda de drogues.

Per altra banda, el tribunal considera provat que els tres acusats es dedicaven a la receptació d'objectes procedents de robatoris.

S'Arenal de Mallorca

Detenció de quatre petits delinqüents

La policia de s'Arenal ha detingut una banda de quatre delinqüents que es dedicaven a robar les bosses, carteres i maletes dels turistes. Els detinguts són els germans Angel i Carmen S.V., de 59 i 52 anys d'edat, Manuel C.R., de 41 anys, i Antonio J.G., de 58 anys.

Els quatre delinqüents es passejaven per l'aeroport mesclant-se amb els turistes i, aprofitant

qualsevol avinentesa, roben les maletes i bosses d'aquests. En cas que no poguessin robar res a l'aeroport, aquests quatre delinqüents es dirigien a l'hotel on s'allotjaven els turistes i, mentre aquests esperaven al "hall", procedien a fer les seves activitats delictives. El fet de vestir correctament i de tenir un comportament normal feia que la gent no sospitàs d'ells.

Detenció d'una germana del «Cebolla»

Tomas S.H., de 20 anys d'edat i germana del conegut narcotraficant "el Cebolla", ha estat detinguda per efectius de la policia nacional.

La policia intervingué a Tomas S.H. unes sis-centes mil pessetes en joies de dubtosa procedència, així com diferents eines amb restes d'heroïna. L'operació no va tenir tot

l'èxit esperat perquè la porta d'entrada a la casa de la detinguda estava protegida amb una porta blindada i els habitants de la casa estaren més de cinc minuts abans d'obrir la porta, raó per la qual la policia pensa que tengueren temps de sobra per "fer desaparèixer" qualsevol rastre de droga a la casa.

S'Arenal de Mallorca

Inseguretat al sector turístic

Ramon Codina, gerent de l'Associació d'Hotelers de s'Arenal-Can Pastilla, considera que s'actua massa lentament amb les delinqüents que operen a les zones turístiques. "Hi ha senyors que són detinguts quatre o cinc vegades, i si es dona el cas que no tenen antecedents tornen al carrer. Crec que és un problema derivat de no actuar ràpidament i accelerar els judicis".

Codina afegeix que hi ha delinqüents "prou coneguts per tots els veïns de s'Arenal i Can Pastilla i que, emperò, actuen impunement. Són reincidents perquè saben que les seves condemnes seran curtes. Per això, Codina proposa ampliar les penes de presó d'aquests delinqüents i el problema "disminuiria dràsticament".

Molts d'establiments de s'Arenal han hagut de contractar guardes jurats, però el problema tampoc no es soluciona d'aquesta manera: "Es evident que els guardes jurats contractats pels empresaris per posar fre a l'onada d'inseguretat no basten. És necessari ampliar les dotacions policials, de policia municipal i nacional".

La gamma de delinqüents que actuen a s'Arenal i Can Pastilla va des dels "trilllers", carteristes, les "rates d'hotel", els estirabosses, les clavellers, etc. Per altra banda, hi ha la qüestió dels tiqueters que, encara que no tenen res a veure amb la delinqüència, moltes vegades la seva insistència és desagradable per als vianants.

Més de 7.200 milions per a seguretat

Els hotelers de les Balears es gasten uns set mil dos-cents milions de pessetes en seguretat, concretament en la contractació de guardes jurats. El setanta cinc per cents dels 1.500 hotels censats a les Balears fa ús de guardes jurats per garantir la seguretat de l'establiment.

Els hotelers asseguren que disposar d'un servei de guardes jurats "és tota una garantia", davant del client, el qual es sent més protegit amb guardes d'uniforme passejant-se per les diferents sales de l'hotel. Així mateix, diuen que es tracta d'una "despesa obligada, perquè és

l'única manera de fer front a la delinqüència".

Els hotelers consideren que les dotacions policials que hi ha a la zona són completament insuficients; per exemple, segons Codina, entre el Molinar i s'Arenal hi ha "només tres policies i un cotxe patrulla per vigilar aquests sis quilòmetres". El problema és més greu, encara, a l'hivern, quan la vigilància policial desapareix del tot. Codina matisa que aquestes crítiques no van contra la policia, sinó contra les autoritats, "que romanen impossibles davant d'una situació que no ens consensiem de denunciar".

Judici per atracament a mà armada

Sebastià V.A. i Miguel D.A., dos habitants de Son Banya, han estat jutjats per l'Audiència de Palma acusats d'efectuar un robatori amb violència en la persona d'una turista alemanya, a la qual robaren la bossa després d'haver-la amenaçada amb un ganivet. Els fets succeïren l'estiu

passat. El fiscal demanà cinc anys de presó per al primer i quatre mesos i un dia per al segon. L'advocat defensor demanava la lliure absolució per falta de proves, mostrant la seva estranyesa pel fet que el ganivet no havia estat presentat com a prova per part del fiscal.

VENDA DE PISOS A PALMA I A SON FERRIOL

Xalets adossats de luxe a Son Ferriol

Xalets amb piscina a Sa Cabaneta

Aparcaments i locals devora el Consulti de s'Arenal

Construccions MOLL

Carrer Marquès de Tenerife, 71
Tel. 24 35 13 - SON FERRIOL

EXPRESS CAFETERIA HAMBURGUESERIA

Carrer Bisbe Roig, 46

LLUCMAJOR

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

POLÍGON DE LA VICTÒRIA:

Gran Via Asima, 1 - Tels. 20 47 62 - 20 47 02 i 20 48 17

PALMA CENTRE:

Carrer d'Aragó, 139 - Tels. 27 23 56 i 27 23 64

S'ARENAL:

Carrer de Diego Zaforteza, 1 - Tels. 49 15 58 - 49 16 11 i

49 16 50 - FAX: 49 15 58

LLUCMAJOR:

Ronda de Migjorn, s/n. - Tels. 66 07 01 - FAX 20 69 98

El prestigi aconseguit per ALMACENES FEMENIAS és el resultat de 50 anys de qualitat, servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS posa a la seva disposició tot tipus de materials de construcció, destacant les rajoles i paviments, no només pels seus bellíssims dissenys sinó també per la gran varietat d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS demostra la seva professionalitat acostant als residents d'aquestes illes les més importants marques nacionals i internacionals.

S'Arenal de Mallorca

Roben a un xalet de les Palmeres

Els robatoris a les cases d'estiueig s'estan convertint en habituals a la nostra zona durant l'època d'hivern. Aquesta vegada, la mala sort ha tocat a un xalet de les Palmeres. Els lladres

entraren forçant una de les finestres. Després de regirar totes les habitacions i de destrossar diversos mobles, se'n duqueren prop de mig milió de pessetes en objectes.

Llucmajorers irreductibles

Estam a l'any 1990 després de Crist. Tota Sa Marina de Llucmajor està ocupada i dominada... Tota? NO! Una petita possessió anomenada Vallgornera Vell poblada per irreductibles llucmajorers resisteix encara i sempre a l'invasor. La vida allà no és fàcil per a ningú, hem d'aguantar insults i injustícies, però mentre... se sap qui té la raó.

Així podríem fer començar aquesta història que sense esser còmica ja és un gran exemple d'abus autoritari i de vergonya municipal.

Uns interessos, sembla esser també econòmics sobretot, creats en l'esmentada zona fan que es proposi per un grup de gent l'asfaltat d'un camí privat (1) a l'Ajuntament de Llucmajor (el qual subvenciona amb un 50% els costos) amb una manobra molt ben duita per ambdues parts (ajuntament i veïnats). Així l'esmentat ajuntament i alguns veïns acordaren l'asfaltat d'un camí d'una finca que no pertany ni a uns ni als altres i que conduiria a les fins ara il·legals urbanitzacions d'Es Pas i Vallgornera Nou (continuació de Cala Pi).

Davant l'aprovació de la creació d'una carretera per dins la seva finca, el propietari de Vallgornera Vell, i degut a que tota la finca és zona monumental d'interès històric-artístic des del 1961, informa a la Comissió del Patrimoni del Govern Balear (Conselleria de Cultura) del pos-

sible atemptat. Assementada, la Comissió del Patrimoni amb acord de 27 de juliol del 1989, i després d'inspeccionar la zona i fer-ne un profund estudi pren les següents decisions: A) les barres de tancament de la finca es desplaçaran fora de la zona monumental, als límits de la possessió. B) NO autoritzar l'asfaltat del camí i C) s'enderrocarà una caseta de blocs. Poc després, i amb una mostra total d'indisciplina i antidemocràcia, de forma dictatorial l'Ajuntament de Llucmajor, com és ja característic en ell, desobeïx qualsevol ordenament i aprova l'execució de l'asfaltat. Abans es procedeix a l'esbucament de paret i barreres que impedeixen el pas d'excavadores, se les en duen els funcionaris municipals i s'obri un contenciós en contra del propietari de la finca, per tenir les barreres dins ca seva des de temps immemorial, comença a surgir el problema que l'ajuntament diu que el camí és municipal (?).

Davant aquesta nova passa, s'informa a la Comissió del Patrimoni i es demana al Parlament de les Illes Balears que prengui cartes en el que sembla un cas d'abus d'autoritat. Les respostes tarden, però arriben: la Comissió del Patrimoni no actuarà fins que l'ajuntament asfalti la zona monumental i el Parlament obliga a acatar les decisions de Patrimoni.

Però, mentre... fent cas omís a les institucions superiors, el camí és asfaltat. Una vegada fet, Patrimoni obliga a desasfaltar el camí i per primera vegada el batle de Llucmajor, Joan Montserrat, afirma: «El camino se había asfaltado equivocadamente». Era novembre de 1989.

Han passat dos mesos, la situació té remei, el problema no és tan complex com el de Capocorb però pot arribar a esser-ho. Tot depèn de dues coses: que les institucions principalment la Comissió de Patrimoni del Govern Balear es posi en el seu lloc i no es deixi dur per acords amistosos, favors personals ni cap altre casta de presions, que D. Jaume Martorell, el seu director, justifique realment el càrrec.

GABRIEL ÀNGEL BAUZA
RIPOLL/Llucmajor

El Molinar

Roben unes caixes de marisc

Els lladres se'n duqueren diverses caixes de marisc i altres productes de la peixateria Bauzà, situada al Molinar. Els lladres entraren dins l'establiment després de forçar la porta metàl·lica d'entrada.

Els lladres, després d'haver robat a la peixateria, deixaren al mateix lloc un ciclomotor amb el qual havien arribat fins al Molinar, se suposa que aquest també era robat.

Son Ferriol

Judici contra el presumpte autor d'una violació frustrada

El Ministeri Públic demana dos anys i quatre mesos de presó per a Benito R.C., acusat d'intentar violar una jove de 25 anys quan aquesta es trobava en una cabina telefònica. Els fets succeïren el mes d'abril de l'any passat, a l'avinguda del Cid de Son Ferriol.

El processat reconeix en tot moment que agafà per darrera la jove i la va fer sortir de la cabina, però que la seva intenció no era violar-la, sinó solament veure la roba interior de l'agredida. Així mateix, s'exculpa dient que anava completament borratxo quan tingueren lloc els fets.

L'agredida, per la seva banda, ha declarat que l'home la va fer sortir de la cabina copejant-la i després la va tirar en terra mentre seguia pegant-la exigint que callàs, afegint que l'acusat li va rompre les calces amb l'envestida.

L'agressió es va frustrar quan un parell de joves que passaven pel lloc dels fets amb un cotxe il·luminaren l'escena amb els fars del vehicle, fet que provocà que el presumpte violador se n'anàs ràpidament.

Denúncia per abusos deshonestos

Una jove de 16 anys d'edat ha presentat una denúncia contra Fernando Z.S., de 46 anys i natural de Cadis, acusant-lo d'haver-la agredida sexualment. La policia procedí a la detenció de l'home, després d'haver estat reconegut per la jove.

La víctima, se-

gons la seva declaració, va ser introduïda dins un cotxe i conduïda fins a Son Espanyolet on l'home va fer desvestir la jove i després intentà violar-la. Davant la resistència de l'al·lota, l'home ejaculà sobre les cames d'aquella sense poder consumir la violació.

Coll d'en Rabassa

Roben a una apotecaria

L'apotecaria del carrer del Canonge Tarongí, al Coll d'en Rabassa, ha estat objecte d'un robatori. Els lladres entraren dins l'establiment comercial després de rompre la porta d'entrada i regiraren totes les prestatgeries cercant

productes farmacològics, presumptament per comercialitzar-los al mercat negre. També se'n duqueren els doblers que hi havia a la caixa registradora. Hores d'ara encara no han estat detinguts.

Menjar o no menjar, ser persona o no ser-ho

Francesc Candel

El repte ja no és menjar o no menjar sinó ser persona o caure en la degradació de la pobresa i deixar de ser-ho.

Va arribar la senyora molt enfadada. Amenaçava amb el bastó l'assistenta social. Demanava diners per pagar el lloguer de l'habitatge. Devien uns quants mesos. Anava acompanyada d'un fill seu de vint-i-cinc o vint-i-sis anys, malalt de SIDA. Havia de portar els comprovants dels lloguers perquè els els paguessin. Tenia un altre fill a la presó i una filla amb un nen de quatre anys. Quina culpa en tenia aquell nen de la desídia i desgràcia de tota aquella gent? La dona recorria tots els departaments de benestar social municipals, les parròquies, tots aquells llocs on donaven alguna cosa. No va comparèixer amb els comprovants. Ja va dir que ella no podia ni el siditi tampoc, i va ser quan va explicar la impossibilitat de la resta de la família per presó i l'entrebanc del nen petit.

M'he acostat a Càritas. He parlat amb la Pilar Malla i la Montse Sintas. Aquest nen ja està ficat a la roda de la pobresa i difícilment en sortirà. Què s'ha de fer? Donar diners simplement per sortir del pas o ajudar a sortir de la pobresa? Les dues coses, segurament. Ara bé, la gent que vol sortir de la seva situació de pobresa, com ho han de fer? N'hi ha que ja ni es preocupen per escapar d'aquest cercle, però als que sí que en volen sortir, amb quines quantitats de diners se'ls podria emparar i amb quins mitjans perquè aguantin l'envestida de la misèria mentre s'encarrila la seva recuperació? Trenta mil pessetes al mes, quaranta mil, els salaris mínims interprofessionals? Són quantitats ridícules, quantitats que no són res, encara menys si et fan impossible recaptar un altre estímul. La societat hauria d'estudiar com s'ha d'ajudar a sortir d'aquestes situacions. No és el mateix cobrir els mínims alimentaris per sobreviure que donar-te un cop de mà perquè et remuntis. Càritas es vol plantejar això aquest any que ara encetem. Hi ha una quantitat de persones a la pobresa, per la raó que sigui, que encara no estan enfonsades al carreró sense sortida. La seva recuperació és un deure de justícia en aquesta societat tan injusta.

CLINICA DENTAL

Dra. Pilar Oto María
METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14
Tel. 66 02 83
07620 LLUCMAJOR
MALLORCA
(Balears)

CLÍNICA DENTAL

Nora del Valle Soria
ODONTÒLOGA
COL·LEGIADA N. 272

Carrer Faust Bonafé, 46 baixos
Tel. 27 42 11
SON FERRIOL

DR. BARTOMEU FONT

COL·LEGIAT N.º 251

METGE DENTISTA

PASSEIG MIRAMAR, 33-1ª-2ª - TEL.: 264152
S'ARENAL DE LLUCMAJOR

Tenis Arenal

GABINET MÈDIC
ASSESSORAMENT I CONTROL FÍSIC-ESPORTIU
OBESITAT I CELULITIS
ORIENTACIÓ DIETÈTICA I DE NUTRICIÓ
LASERTERÀPIA
ACUPUNTURA I AURICULOPUNTURA
TRACTAMENT MÈDIC PERSONALITZAT DE LA
DESHABITUD AL TABAC
CONSULTA: DIMARTS I DIJOUS
DOCTORA: MARGARIDA ARROM
TELS.: 263834 - 263112
PADLE TENNIS BADMINGTON

Drets: Josep Maria, entrenador; Joan Antoni, mallorquí; Josep Antoni, català; Miquel Pérez, el lleig-monstre; Vidal, el capí; Jaume, el porter més caparrut; Jaume II, "no t'entenc"; Enric, "cintaillant" davanter; Balta, el goleador; Rotger, el xafarder; Mingo, porter titular, "chapeau"; el senyor delegat, Rafel (enguany no obri boca). Acotats: Macià, el zape; Biel; Simó; Momó; Tomàs el mono; Queco, el gitano; Gordillo; Zipi Pere; Dolç, el capgross; Rios, el rosca; i Tomeu, el tord. ¿Que no trobau que n'hi ha prou amb això: imbatuts i amb 43 gols al seu favor en només 15 partits? I és que guanyar fa riure. (Foto cedida per una senyora molt amable, casada i... molt seriosa, a pesar de la gresca. Text: A. de V.)

Segons el nostre confident, a Son Ferriol el futbol és decisiu, a l'hora de vertebrar interessos, activitats i persones. El Club té uns vuitanta directius, provinents de quasi totes les empreses del poble. Uns que tenen competències pel que fa als jugadors, altres als vestidors o les instal·lacions, altres en la conjunció de personal i activitats... i sempre es podrà comptar amb la majoria dels membres a l'hora d'assessorar o per qualsevol necessitat.

Gabriel Mas és el president de l'entitat. En una altra ocasió li farem una entrevista. Directius? Dels vuitanta hem vist Esteve Brunet, Massanet... però, per aquesta vegada, la cosa no ha quedat del tot aclarida. Tornarem. Miquel Capllonç és el responsable de l'economia del club. Ull amb aquest!

Set equips que conformen la plantilla de

Son Ferriol

Notícies esportives

jugadors de diferents edats i categories, i qualcun d'ells, com els juvenils de Tercera, surten a les fotografies i van d'imbatuts ja al final de la primera volta. Es veu amb els resultats (que ningú regala res en aquest món) que es fa una bona feina al futbol de Son Ferriol. A Primera Preferent hi ha el titular de l'entitat que va tercer a la classificació general. Després hi ha els veterans, les velles glòries de més de 30 anys, com exemple per a tothom del que és allargar l'afició fins que el cos aguanti. Hi ha també els de Segona, més joves, que lluiten per entrar a l'equip titular. I els dos equips de juvenils, més els alevins i els infantils.

Quan arribarem, de sobte, a l'estil de S'ARENAL DE MALLORCA, se'ns convidà a una torrada

que ens trobà de sorpresa, en férem unes fotografies. Hi trobarem bon humor i una bona feina feta per l'al·lotge i els majors que la regeixen. A peu de foto hi hem deixat constància de les seves "sortides" i bon humor... Guanyar sempre de aquestes manifestacions. ¿I quan quedeu els darrers de la classificació, què? Esperem que també sàpigueu encàixar els cops... guapos!

El futbol, a Son Ferriol, fa temps que s'ha proposat canviar de camp. Tots sabem que s'han de fer unes instal·lacions noves més pròximes al poble. Que si un complex esportiu, que si pistes cobertes... Fenomenal! Però, alerta, que qui sap és qui es pot permetre el consell: cosa que es faci, que estigui, per exemple, a l'altura dels temps. A Calvià

han invertit més de mil milions amb el que es farà! Que el que es faci sigui definitiu. Més s'ho paga així, que no una pallassada més difícil després de tenir que de llevar. Ho enteneu? A bon entenedor...

El nostre bon amic i gran aficionat a l'esport, Joan Massanet i Zuzama, per causa d'altres interessos més urgents i personals, es troba ara un poc separat de tota acció i activitat esportiva.

- Separat o barallat? Li vaig demanar.

- Barallat mai!

- Idò?

- L'any 1978 vaig començar amb l'atletisme; el 79 vaig anar al Ferriolenc, sense deixar l'atletisme on he continuat fins enguany, amb quatre anys de directiu al Club Hermes i dos de vocal a la Federació d'Atletisme, encara amb el president actual, Damià Reixach... m'he oblidat un poc de les meves coses.

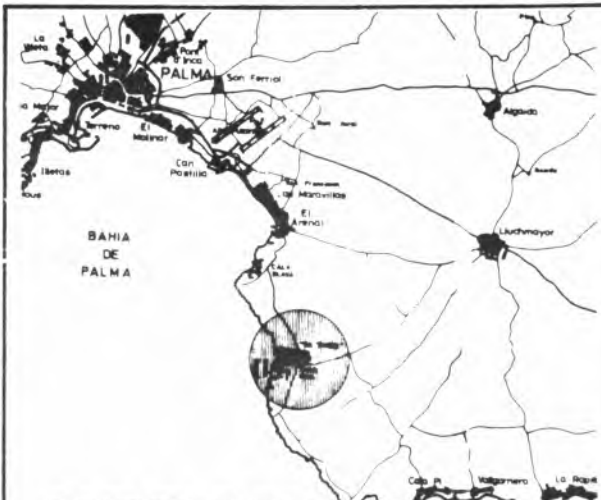
- Tornaràs?

- Del tot, mai no me n'he anat. Però, ara, la incidència és més per més meva.

- Ens n'alegram.

S'estan formant i publicant fulls-revistes entorn de l'església, l'Associació de Veïns, la Revetlla de Sant Antoni, el Col·legi Públic... Ens alegra i des d'aquestes pàgines felicitem totes aquestes iniciatives.

(Fotos: Valeriano. Text: A. de V.)

URBANITZACIÓ SA TORRE

Sortida prolongació autopista.

A la carretera de s'Arenal al Cap Blanc quilòmetre 7'50.

Venda de solars devora la mar.

Visites: cada dia manco els dimecres.

DE LA MILLOR LLET, EL MILLOR BATUT DE XOCOLATA

Envassos no retornables d'1/5 i de litre Batut de xocolata amb la garantia de Palma Crem Produïda a s'Arenal de Mallorca

N.R.S.I. 1500983-pm
GRANJAS SAYJA RAMADERA
HORT DE CAN SASTRE
Final autopista de s'Arenal
Tels. 26 38 14 - 49 10 61 - 49 11 51
SES CADENES DE S'ARENAL

Arribarem just a temps per començar a torrar els botifarrons, les sobrassades, la xulla i una bona llesca de pa; però férem la fotografia i... la feina. Ja ho deia la meua professora: "De sa feina en surt es profit". Però m'hauria agradat ser a la festa, per la simpatia i sana alegria que hi hagué. Enhorabona, campions. (Foto i text: Adolfo de V.)

Participants, amics i familiars del II Campionat de Dominó U.D. Arenal, a les instal·lacions del Tennis Arenal, de l'empresari Pere Canals. Després del sopar i els discursos, varen tenir l'amabilitat de deixar-se fotografiar per a S'ARENAL DE MALLORCA. No s'ha de dir perquè es veu, però ho remarcarem: tot és alegria i satisfacció. Així en sortim guanyant tots!

Morey i Cano, campions de truc al Tennis Arenal

Al Tennis Arenal es disputà el III Concurs de Truc, classificatori per al Campionat de Truc de les Balears. Dotze parelles de vertaders mestres prengueren part en el concurs. D'aquestes dotze, se'n classificaven dues i, des del principi, la igualtat va ser la nota predominant, a causa de la bona feina truquera dels jugadors: trucs, retrucs, envàts... varen ser les paraules més escoltades, dites amb ràbia i picardia. Les "falses" els succeïen i els espectadors gaudien de valent del joc de les parelles.

Però, és clar, encara que tots juguin bé, sempre n'hi ha que ho fan millor; per compenetració entre els jugadors de la parella, per les senyes ben estudiades, per la psicologia i estudi del contrari i, perquè no, per la sort de tenir bones cartes en moments decisius.

De la complementació de tot això, en sortí com a parella guanyadora la formada per Morey i Cano, els quals triomfaren sofrint i lluitant a totes les partides. I, atenció a la dada, es dona la circumstància que A. Morey, juntament amb H. Salom aleshores, varen ser els guanyadors del I Torneig de Truc! Alguna cosa ha de tenir l'aigua, quan la bategen...

Per a la segona plaça es classificaren P. Canals i M. Parets, els quals, després d'un disputat desempat amb J. Borràs i B. Bover per una banda, i J. Dolç i F. Verd per una altra, aconseguiren la segona plaça. A destacar que totes les partides que jugaren Canals i Parets varen ser de les més renoueres i les que es jugaren en menys temps. Per què? Perquè les falses eren de bon de veres!

La resta dels concursants es classificaren de la següent manera: la parella formada per Ladaria i Solà va tenir opció fins a la darrera partida per aconseguir el segon lloc; Llinàs i Mas estaren en una línia regular; les parelles formades per Coll i Quintana, Comas i Femenias, Caldés i Montserrat, Rebassa i Rigo... no tengueren la sort de cara, encara que hi ha qui diu que "als sebres els diuen sort". En fi, no està del tot clar... I les grans decepcions, per als entesos, varen ser les parelles formades per Oliver i Cano, i Calvo i Barceló, campions de l'any passat, els quals tengueren una molt fluixa actuació.

La classificació final quedà així: Morey i Cano, 9 punts; Canals i Parets, 7; Borràs i Oliver, 7; Dolç i Verd, 7; Lajasta i Solà, 6; Llinàs i Mas, 6; Comas i Femenias, 5; Coll i Quintana, 5; Calvo i Barceló, 4; Oliver i Cano, 4; Caldés i Montserrat, 3; Rebassa i Rigo, 3; i els que no acabaren? Aquests, ni anomenar-los.

Acabat el torneig, i com era de preveure, un bon sopar al Tennis Arenal, amb l'entrega dels trofeus. Presidí la taula, com l'any passat, don Lluís Segura, "alma mater" del truc, ja que gràcies a la seva tasca i amor cap a aquest joc ha aconseguit que ara es practiqui a tota Mallorca. Els premis varen ser concedits pel Tennis Arenal i tenien trofeu les quatre primeres parelles. I a la sobretaula, on ja parla el cor, es feren vots perquè el torneig de l'any que ve iguali, com a mínim, el d'enguany en esportivitat, competitivitat i art de fer amics.

Al pròxim número de S'ARENAL DE MALLORCA els informarem dels resultats de les eliminatòries que es faran entre les parelles del C.P. Son Verí, el Club Nàutic, Llucmajor, Sant Jordi, Porreres i s'Estanyol, que tenen lloc quan aquest número ja ha entrat a la redacció. Es fan, també, als locals del Tennis Arenal i d'entre ells sortirà una representació d'aquesta zona per aspirar al campionat de Mallorca. Amb cinc-centes mil pessetes ja segures aquí... i l'opció del milió de pessetes a Palma. Sort, amics del truc i del Tennis Arenal!

Text original: Josep Oliver.

Acomodació: A. de V.

La parella guanyadora del II Torneig U.D. Arenal, formada per Antoni Titos i Enric López. A la crònica els informam del seu brillant currículum en aquest joc. Aquí no s'improvisa res. Tampoc la tarta.

La parella subcampiona, formada per Joan Vicenç i Joaquín Rabasco, amb el president de la U.D. Arenal i organitzador del campionat. Al senyor Rafael li sentirem dir: "un hi participa per contribuir, per afició, i si no guanya, idò millor!"

Tennis Arenal. II Campionat de Dominó U.D. Arenal: Disposam ja dels resultats finals del II Torneig de Dominó que tengué lloc a les instal·lacions del Tennis Arenal. Estava organitzat per la U.D. Arenal, amb Rafa Gómez al capdavant. El Campionat acabà amb l'entrega de trofeus i un bon sopar.

Ja donàrem la notícia a números anteriors de S'ARENAL DE MALLORCA sobre aquest campionat, classificatori per optar al nacional i que s'ha vengut fent al llarg dels mesos de desembre i gener passats. Només ens queda, ara, donar els noms dels guanyadors i deixar constància de l'acte social, com el sopar i l'entrega de trofeus, que tengueren lloc el passat dia 31 de gener a les instal·lacions esmentades.

La parella campiona va ser la formada per Antoni Titos i Enric López, els quals ja als anys 1981 i 1983 es proclamaren campions de Palma de Mallorca i quedaren subcampions de l'Estat a l'any 1983, a Jerez de la Frontera, davant 45 parelles participants de tot l'estat. Els subcampions varen ser Joan Vicenç López, el "speaker" de la U.D. Arenal, i Joaquín Rabasco, el nostre polític de moda.

En un ambient sumament agradable i distès s'entregaren trofeus i medalles després d'un sopar, i fins i tot Viatges Xaloki obsequià amb un plumier tots els participants. Esperem que per a la pròxima edició cada participant dugui la seva respectiva dona per si hi ha d'haver gens de ball, o no?

Com que aquesta és la segona edició d'aquest Campionat de Dominó, esperem, també, que l'any que ve seguirà la ratxa que tan bon gust de boca ens ha deixat a tots els que hi assistírem. (Fotos: Valeriano. Text: A. de V.)

Neguen el dret dels pobles

Després d'haver llegit als mitjans de comunicació les paraules del Monarca en la seva visita a Mèxic no puc deixar de fer menció de certes interpretacions tendencioses de la història.

Només una visió egocèntrica des del punt de vista occidental ens pot dur a anomenar «Nuevo Mundo» un Continent d'existència milenària abans d'ésser «descobert» per la civilització occidental.

L'arribada de Colón l'any 1492 a aquell continent va suposar l'inici d'un genocidi que s'estengué per tot arreu. Es calcula que durant els primers anys de conquesta i d'ocupació van morir entre 75 i 90 milions de persones a causa de les guerres, les malalties importades d'Europa, la sobreexplotació dels indis i la destrucció del seu entorn i els mitjans de subsistència. Al mateix temps, els «conquistadors», en

nom de la civilització i la religió, varen començar un llarg procés de desintegració de totes les manifestacions socials, polítiques i culturals en les quals es basava la vida dels pobladors originaris d'aquelles terres.

El Monarca manifesta que la Corona sempre s'ha mostrat respectuo-

sa amb la dignitat dels indis. Els «petits problemes» els varen produir l'ambició d'encomendadors i venals funcionaris.

No fer un «mea culpa» històric és continuar donant per bona una filosofia basada en el dret de la invasió i desestructuració d'altres pobles en nom del progrés o de la democràcia o del lliure mercat, etc., és continuar negant el dret dels pobles a existir i continuar el propi desenvolupament de la seva història, és també mantenir-nos en una posició de superioritat vers les altres cultures —la civilització front el salvatge—.

Els moviments indis mitjançant les seves pròpies organitzacions polítiques: Consell Mundial del Poble Indis (CMP), Consell Indi de Sudamèrica (CISA) i Coordinadora Regional dels Pobles Indis de Centreamèrica (CORPI), han manifestat el seu rebuig a la celebració d'aquest V Centenari.

La seva proposta és declarar el 12 d'octubre Dia de la Indianitat i reconèixer, així, unes culpes que són històriques.

Aquestes organitzacions reivindiquen també una «democràcia de cultures». No basta la democràcia individual. Dit d'altra forma: no és democràtic exigir a un individu que perquè es respectin els seus drets hagi de renunciar a la seva cultura. L'indi/a, les cultures índies, tenen dret a existir per si mateixes i, en qualsevol cas, a decidir ells/es mateixos sobre el seu futur.

Assumpta Ferrer

El passat dia 25 de gener varen ser convocats els representants de diverses entitats de s'Arenal i comarca: l'Associació de la Tercera Edat, els col·legis i les associacions de veïns de la zona, als locals de l'ambulatori del Coll d'en Rabassa, a les vuit i mitja del vespre. Totes les entitats de la zona 2, depenents de l'Ajuntament de Palma, i que inclou el Coll d'en Rabassa, el Molinar, Can Pere Antoni, Can Pastilla, les Meravelles, s'Arenal, el Pil·lari, s'Aranjassa i Son Riera. Només hi assistiren els que surten a la fotografia, a més de l'equip de Serveis Socials que, teòricament, eren els amfitrions de la festa, i el representant de S'ARENAL DE MALLORCA i vocal de l'Associació de Veïns de Son Sunyer, Adolfo de Villarroja, que feia la foto.

El tema que motivava la reunió era sumament interessant i suggestiu: posar a disposició de les entitats de la zona 2 la nova reestructuració de Serveis Socials i parlar de les problemàtiques més importants i les solucions més factibles.

¿Per què n'hi assistí tan poca gent qualificada representant les seves respectives entitats? Parròquies, associacions de la tercera edat, associacions de veïns, centres d'estudi o col·legis, ambulatoris...? Ho ignoraven totalment. I analitzar el perquè no és la nostra tasca. (Foto: Valeriano. Text: A. de V.)

SALON CUPIDO

Us oferim servei de

**PERRUQUERIA
DE SENYORS**

**PERRUQUERIA
DE SENYORES**

Amb personal
qualificat
i productes
de les
millors marques

**COL·LOCACIÓ
D'UNGLES
ESCULPIDES**

**SOLÀRIUM
Raix V.V.A.
SAUNA**

I tots els serveis d'Estètica

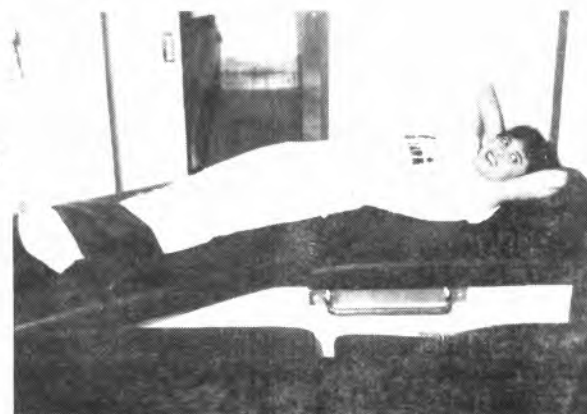
MASSATGES

**GIMNÀSTICA
PASSIVA**

Estigui en forma
sense esforç

**LASSERTEÀPIA
EN ESTÈTICA**

**MILLORA DE LA
TEXTURA
DÈRMICA
(Arrugues, flaccidesa)**

**REGULARITZAR EL
TEIXIT CICCATRICIAL
(Cicatrises, acne)**

**APARELL MÈDIC
«BELLE»**

Evita les corbes
perilloses
Nou mètode
anticel·lulític

GALERIES CUPIDO

CARRETERA DE S'ARENAL (Davant el Balneari 4)

Tel. 26 52 11

S'ARENAL DE MALLORCA

Col·legi Sant Antoni Abat-Son Ferriol

La festa folclòrica

La festa folclòrica es fa cada any dins la primera setmana de setembre. És una festa única a les Balears i sempre es fa a Son Ferriol. L'organitza la Revetlla de Sant Antoni (ara ja fa set anys).

Perquè surti bé fa falta la col·laboració de moltes persones. Els preparatius es comencen a fer abans de la data assenyalada. Hi ha molts de voluntaris per anar a cercar murta, fer programes, pancartes, muntar un escenari típic mallorquí i enramellar la plaça i els carrers per on han de passar tots els que desfilen i participen a la festa.

Venen molts de grups folclòrics dels pobles de Mallorca, Eivissa i Menorca, i també d'altres punts de la península i, fins i tot, de l'estranger.

És una festa molt important, on es fa un homenatge a una persona que tota la vida s'ha dedicat a la nostra música, poesia, costums... a la nostra cultura. Cada any és un personatge diferent. És una festa interessant i molt especial.

Rafel Subater Febre, setè.

Son Ferriol, allà on jo visc

Son Ferriol és una barriada de Palma que està a 5 km del centre; som més de 5.000 habitants, la gran majoria treballen fora (a Ciutat i a s'Arenal, sobretot) ja que no tenim gaire indústria i l'agricultura va en decadència. Temps enrera hi havia molts de pagesos que feien feina als horts.

El nostre patró és sant Antoni Abat i per això el 17 de gener feim festa, foguerons i beneïdes; també tenim altres festes, com una gran trobada folclòrica, una bona rueta, etc.

Hi ha tres escoles: el Col·legi Públic, el Parvulari i Sant Antoni Abat (hi poden cursar EGB, BUP, FP i COU). A més, tenim escoles i guarderies.

Son Ferriol és una barriada que va en augment de cada dia; van construïnt moltes finques i ara fa poc han establert Son Ramis, que abans era una gran possessió i ara es diu Son Ferriol Nou.

A Son Ferriol hi tenim diverses activitats culturals, entre elles hi ha la Coral Infantil Sant Antoni Abat, dos grups de teatre i un grup de ball de bot (la Revetlla de Sant Antoni).

Quant a l'esport, estan fent un poliesportiu que prest veurem acabat.

Maria Antònia Zanoaguera Sastre, setè.

Son Ferriol Nou

Son Ferriol és una petita barriada dormitori de Palma. La gent d'altres pobles i també de Ciutat cerquen aquí un racó de "pau i tranquil·litat". Per aquest motiu, han hagut d'urbanitzar uns terrenys propers a Son Ferriol.

Allà s'han construït adossats, cases i fins i tot xalets; solen tenir un petit jardí per un animal de companyia i per sembrar qualche planta. Els més avantatjats tenen piscina i tot.

Hi ha també una zona verda al voltant de les torres antigues dels molins; devora una d'aquestes torres hi ha una petita plaça on juguen els infants.

Naturalment, té uns carrers amples i un centre de salut per poder atendre els habitants de la barriada.

Rafel Morey Gomila, setè.

El poble de Son Ferriol

El poble de Son Ferriol té gràcia i simpatia, gent alegre i amb cortesia,

com no n'hi ha baix la capa del sol. De tot quan hi ha en aquest redol és ver que no hi falta res, aquí tothom és després i amable, i se'n dóna exemple. La gent viu contenta i de veritat podem dir que aquell qui ve per aquí, segur que s'hi queda per sempre.

Francisca Fiol Miquel, vuitè.

Un local per als joves de Son Ferriol

Jo pens que necessitaríem un lloc per jugar, un lloc on anar amb els amics, etc... Una sala recreativa amb música per als joves.

Si pagam uns quants duros més, potser recaptaríem fons per construir aquest local. Es construiria aquesta sala amb tres condicions:

- Que no hi hagués alcohol ni fum (per evitar molèsties).
- Que estàs tancat durant el temps d'escola.

Organitza

Patrocina

S'Arenal

de Mallorca

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Quint concurs de redacció en llengua catalana

SE CONVOCA EL V CONCURS DE REDACCIÓ EN LLENGUA CATALANA, ENTRE ELS ALUMNES DE LES ESCOLES I INSTITUTS PÚBLICS I PRIVATS DEL TERME MUNICIPAL DE LLUCMAJOR I ELS POBLES DE S'ARENAL, ES COLL, ES MOLINAR, SON FERRIOL Y SANT JORDI, DEL TERME MUNICIPAL DE CIUTAT.

L'EXTENSIÓ DE LA REDACCIÓ SERÀ DE TRES QUARTS DE FOLI MANUSCRITS, TEMA LLIURE, PREFERENTMENT SOBRE EL RESPECTIU BARRI I NECESSITATS DELS REDACTORS.

SE PREMIARAN EN METÀL·LIC, REGALS I LA PUBLICACIÓ A S'ARENAL DE MALLORCA, LES CINC MILLORS REDACCIIONS DE CADA CENTRE ESCOLAR.

EL JURAT QUALIFICADOR ESTARÀ FORMAT PER LA DIRECCIÓ DE CADA CENTRE ESCOLAR I PER LA DIRECCIÓ DE S'ARENAL DE MALLORCA.

- Que fos per als nins de la meua edat.

Aquest local serviria per passar una bona estona amb els companys i descansar la ment després d'una gran jornada d'estudis i treball.

Una suggerència: les "cases velles" de Son Ferriol, ja que no serveixen per a res, les podrien tirar avall i construir-hi aquesta sala que, repetesc, és molt important per a nosaltres.

Joan Jesús Ortega Fernàndez, setè.

Sa Rua a Son Ferriol

Un dia del mes de febrer se celebra Sa Rua a

Son Ferriol. Els nins i nines, de totes les edats i col·legis preparen les seves desfresses. N'hi ha de molt originals, encara que duen molta feina, però tots preparen els seus vestits amb força il·lusió.

Ja ha arribat el dia i tothom es posa a punt per lluir-se. Els al·lots més petits (de 3 a 4 anys) van al davant i després tots els altres es col·loquen per ordre de curs. Es troben desfresses de tota casta: des d'un clàssic espantocells fins als més moderns vestits, com per exemple el d'astronauta, de raïm, de pallaso, del famós Batman...

Ja ha començat la Rua! Soroll i bulla pels carrers de Son Ferriol! Iniciem el recorregut pas-

sant per la darrera escola i seguim per quasi tota l'avinguda del Cid. Com que abans de partir de l'escola ens han repartit unes bosses amb papiers de colors, serpentines i confettis, després de la festa queda tot el carrer ple de brutícia.

És molt divertit, perquè cadascú representa la seva desfressa com si en realitat es tractés d'aquell personatge o cosa. En haver acabat ens donen un refresc i alguns al·lots arriben a beure dues o tres vegades (segons la set que tenen). Molts d'al·lots queden a jugar per la plaça.

La festa ja ha acabat i ha estat, com sempre, molt divertida. Fins l'any que ve!!

Joan Molero Garcia, setè.

EL DIVORCI DE BERTA BARCA

Què passa quan una revista del cor publica les fotos del president de la patronal catalana en actitud equívoca amb la dona d'un governador civil? A partir d'aquesta anècdota, no del tot inusual, Baltasar Porcel presenta en clau d'esperpent una sàtira sociològica del nostre temps: escàndols, passions, diners, sexe, catalanisme, socialisme, el sentit de la vida, integristes, independentistes, sindicats i una intriga internacional que enllaça Moscou amb els japonesos se succeeixen en una vertiginosa espiral en què tot acaba essent possible.

El divorci de Berta Barca respon a un repte difícil: ser una novel·la popular, el primer fulletó sobre la Catalunya i l'Espanya d'avui, mostrades sense prejudicis des del seu epicentre, amb un esperit que va des d'*El Comte de Montecristo* Pickwick. La gran personalitat literària de Porcel, posada aquí al servei de l'eficàcia narrativa, i la seva visió crítica i maliciosa de la realitat que descriu asseguren la diversió de la lectura.

Llegir i entendre l'Antic Testament

Quina alegria quan vaig trobar el teu llibre, "Llegir i entendre l'Antic Testament", a la sortida de la soleta de lectures de la comunitat de la Porciúncula. A la fi! La Paraula s'havia tornat lletra impresa. I quin goix —mesclat, també, de vegades, amb qualche sentiment de rebuig, de dubte, d'ombres...— però quin goix, al cap i a la fi, quan l'he anat llegint, desfent, saborejant...

Estimat professor, sé que m'entendràs; tots necessitem arrambadors per aguantar, sense perdre'ns, pel camí de la vida. Què hauria estat de mi sense les claus, com a fonaments del meu edifici psicològic-espiritual, que vaig captar de les teves lliçons sobre sant Pau, per exemple, quan les he recordades, i no amb enyorança, sinó per necessitat?. Sol damunt terra ferma, que mai sobre arenes, s'aixeca i erigeix l'edifici. El meu edifici, el teu edifici, el nostre edifici... de tots.

Per què seguir? Una altra ploma, una altra ment, un altre cor ja et va fer, al seu dia, el panegíric i presentació de la teva obra. Les coses bones que hi ha, que segueixin espargint la seva llum. Transcriu, tan sols:

"El P. Llorenç Garí és un estudiós de tota la vida. No ha tingut por de dedicar-li hores i anys al difícil treball d'aprendre per poder, llavors, fer arribar a altres les claus que els permetin entrar en el món fascinant de la

saviesa bíblica.

"Perquè el P. Garí és un professor de fa molts d'anys. Apreciat per la seva bonhomia franciscana. Cosa gens secundària tractant-se d'una matèria on la vida és el nucli del contingut a transmetre.

"Ara, com a síntesi de tots aquests anys de treball, ens ofereix un llibre atapeït, clar, dens de pensament. Fruit d'un esforç llarg i pacient. Als meus ulls, el seu mèrit més gros és haver sabut posar a l'abast d'un públic ample els coneixements fonamentals que converteixen la lectura del Vell Testament en una aventura apassionant.

"S'hi trobarà a gust el creient preocupat per aprofundir les arrels de la seva fe.

"I els futurs alumnes de la ciència bíblica podran disposar d'un manual adient, on es junten els resultats de la més actual investigació amb la claretat pedagògica.

"Per tots aquests motius és una molt bona notícia la de la publicació del llibre del P. Llorenç Garí i una causa de satisfacció per al nostre Centre d'Estudis Teològics de Mallorca del qual és Professor de Vell Testament.

"Ciutat, març del 1988.

"Teodor Suau."

I, què més es podria escriure sobre tu, Llorenç? No som exagerat si afirm que pàgines i més pàgines senceres. T'ho diré i ho diré a qui entengui amb aquesta sola frase lapidària: des de molt jove posares Fe en mi perquè tenies Fe en tu, estimat professor de Literatura i Poesia, de Periodisme i Novel·la, de Grec, Hebreu, Sagrada Escripura i... quan tot coneixement va passant, sobretot, de "bonhomia franciscana".

Miquel Bezares de Llucmajor, premi Ciutat de Palma

La revetlla de Sant Sebastià és ja tradicional a Palma com la nit dels foguerons. El dia és la cita dels ciutadans amb els carrers i les places on diverses actuacions de grups musicals fan que tota la ciutat sigui l'escenari de la festa. Una festa que té també lloc per a la cultura al Palau Solle-ric, al passeig del Born, on una vegada més s'atorgaren enguany els Premis Ciutat de Palma.

Un gran nombre de públic, amb l'assistència d'intel·lectuals i artistes, es reuní a les vuit del vespre per seguir la lectura de les actes que van fer públiques els portaveus dels distints jurats. Es tractava de la trenta-quatre-na edició d'aquests premis en les diferents modalitats, en aquesta ocasió amb guanyadors ben joves. Miquel Bezares, autor mallorquí de vint-i-un anys, obtingué el premi de poesia, dotat amb cinc-cents mil pessetes, pel poemari *Carnaval*, un recull que gira entorn de l'amor i de la festa, amb composicions de to profundament sensual. El finalista fou Miquel Àngel

Llauger amb *Animals intel·ligents*. El jurat estava format per Jaume Vidal Alcover, Àngel Terron i Ma. de la Pau Janer. Vicenç Pagès, llicenciat en Ciències de la Informació, de vint-i-sis anys, guanyà el Premi de narrativa Breu segons el jurat format per Jaume Pomar, Ma. Aurèlia Capmany i Joaquim Carbó. El text, *Cercles d'infinites combinacions*, s'estructura en tres parts i té elements d'intriga i misteri. El premi Cavall Verd en la modalitat de crítica fou per a l'obra *Fluvia* de Joan Teixidor, i en la de traducció poètica l'aconseguí Ponç Pons per a l'obra *Quatre poemes portuguesos*, tots dos veredictes foren pronunciats per Josep Ma. Llompart, Àngel Terron, Pere Gimferrer, Joan Perucho, Feliu Formosa i Josep Ma. Sala Vallaura. El premi de novel·la va ésser per a *Paisatge amb figures* de Josefa Contijoch, que es presentà sota el pseudònim de *Blanca Mareselva*, relat centrat en les impressions intimistes de dues dones i en les intervencions intercalades del nar-

rador. El jurat que integrava aquest premi dotat amb un milió de pessetes estava format per Ma. Antònia Oliver, Perfecto Cuadrado, Francesc Díaz, Miquel Roca i Andreu Ribas. *L'Endemà*,

novel·la presentada sota el lema de Joaquim Xuetta, fou la novel·la finalista de la nit de les lletres a Palma. De bell nou, per Sant Sebastià.

Ma. Pau Janer

LLORENÇ GARÍ JAUME

LLEGIR I ENTENDRE L'ANTIC TESTAMENT

I anècdotes? Mil i... una, amb estimació, "vell professor". Però no és anècdota aquest llibre que recoman, el teu llibre. És notícia salvadora, entorn al llibre, a la seva Barca, t'has anat salvant tu i el millor de tu fins arribar als teus seixanta i uns quants més anys. I amb aquesta força creadora, encara, ens comuniqués la Notícia d'aquesta Salvació. Amb rigor científic, com pertoca. Anomenant cada cosa pel seu nom, i amb respecte cap al Misteri. Fins on pot arribar un home, sense cremar-se o salvant-se de l'Incendi!

Fra Adolfo de Villarrojo

FÀBRICA DE JOIERIA

GARAU

Plateria i
Rellotgeria

Gran
Exposició de
Rellotges
d'Antesala

Carrer del Born, 29
Davant l'Església
Tel. 66 04 03
LLUCMAJOR

Son Ferriol – Militars – Intendència – Son Banya

Els trobarem de relax al bar Ben-Nasar de Son Ferriol. N'hi havia més (un asturià, dos gallecs, un alacantí, un guipuscoà de Vergara, un albacetenc de la Begallera i un murcià); però només aquests foren suficientment valents com per donar la cara a la foto. Tampoc no volgueren dir els seus noms. I què digueren? "Tot negatiu, això de la mili... en duim tres dies i pareixen tres anys."

- I amb els gitanos de Son Banya, què?
- Cap interferència.

(Foto: Valeriano. Text: A. de V.)

Bon Any, Jordi Show!: Son Ferriol té un artista, als afores, a s'Hostalot, al km cinc de la carretera de Sineu. Tot un home amb experiència, un al·lot gran o un "enfant terrible" o... seguríssim, tot un professional de l'espectacle. Es tracta de Jordi Show, que si per Nadal el vàrem trobar a ca seva és perquè es trobava refonent i reinventant el seu invent, de cara a la nova temporada. I bé ho ha aconseguit, per a Comunions, Aniversaris, Onomàstiques, festes familiars... Enhorabona, amic Jordi i Bon Any 1990, Jordi Show! (Fotos: Jordi. Text: A. de V.)

Llocs on es pot trobar S'ARENAL DE MALLORCA

Tots el quioscos de s'Arenal

- * Papereria Roca, de Llucmajor
- * Papereria Cervera i Papereria Frau, del Coll
- * S'Estany, de Sant Jordi
- * Can Jordi i De Verd en Blau, de Son Ferriol
- * Llibres Mallorca, Quart Creixent i Papereria Son Rapinya, de Ciutat
- * Casa Pedrós, Espirafocs i Llibreria Vilanova, d'Inca

U.D. Arenal. Homenatge al "ressuscitat". L'accident era mortal de necessitat, però, aquí el teniu, viu i disposat a seguir donant guerra. Es tracta del porter titular dels juvenils, Ferran Fernández Leon, que va patir un accident amb una motocicleta el passat dia 19 de setembre de l'any passat. Ara, recuperat per a la vida, el seu club li volgué retre un petit homenatge de companyonia, amb Rafa, el senyor president, al capdavant. A la fotografia, Ferran és el quart començant per l'esquerra. A seguir lluitant per al que faci falta! (Foto: Valeriano. Text: A. de V.)

N'Ezequiel López i López va arribar a Mallorca l'any 1970 i va començar a fer feina a la hostaleria. Avui és cap de cuina d'un dels dos càterings que serveixen l'Aeroport. Viu amb Na Maria Dolors Mateo i els fills de tots dos, Josep Miquel i Raül, a la seva casa de s'Hostalot. Les seves estones lliures les usa per fer maquetes de castells, edificis singulars i tot allò que es presenti. Si us interessa comanar o comprar qualche maqueta, telefonau-li al 417156.